De Nieuwsbode,
verschijnt op WOENSDAG van iedere week
A. POTT, Uitgever.
Voorwaarden van Inteekening,
$2.00 perjaar, stiptelijk in Vooruitbetaling.
Twee nommers voor den afloop van het abonnement krijgt de inteekenaar eene waarschuwing. — Die daaraan niet in tijds eenig gevolg geeft, wordt van de lijst geschrapt.
ADVERTENTIE-PRIJZEN.
Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing $1. Voor 5 regels of minder 0.50. Voor elke volgende plaatsing 0.25. Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 25 Cents.
Toezendingen franco.

NIEUWSBODE.

Orgaan der Nederlanders in Noord-Amerika.

11. JAARG. NO 34 SHEBOYGAN, WISCONSIN 26 SEPTEMBER 1860. GEHEEL NO. 554.

De Nieuwsbode,
Published on WEDNESDAY of each week
BY
A. POTT, Proprietor.
ADVERTISING
at the usual rates.
Book and Job Printing
in all its branches, in the Dutch, German and English languages, correctly and neatly executed at reasonable prices.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

De Utrechtsche Courant deelde dezer dagen de beide volgende particuliere brieven mede, welke wij onzen lezers niet willen onthouden:

Aan boord Zr. Ms. fregat de Admiraal van Wassenaer, ter reede Beyruth 8 Aug. 1860.

Na eene reis van 9 etmalen zijn wij den 5 Aug. van Malta alhier ter reede gekomen. Zooals gij weet, was de toestand der Christenen alhier zeer zorgwekkend, van daar dan ook, dat verscheiden Europesche Mogendheden met spoed hare eskaders hierheen gezonden hadden. Wij vonden ter reede een Engelsch eskader, bestaande uit een driedekker, een linieschip, twee stoomfregatten en drie kleinere stoomschepen, een Fransch eskader van twee linieschepen en een stoomschip, twee Turksche linieschepen en een stoomschip, een Sardinisch stoomschip, waarbij zich gisteren nog eene korvet voegde, eene Grieksche korvet en eenige kanonneerbooten. Men verwacht alhier nog een paar Oostenrijksche oorlogschepen en eenige duizend man Fransche troepen.

Morgen vertrekt er een Fransch stoomschip naar Toulon, waarmede ik dezen versend.

Gisteren kwamen nog hier ter reede het Oostenrijksche stoomfregat Radetzky en eene Grieksche oorlogsbrik, heden weder een Oostenrijksch oorlogstoomschip en eene Russische mailboot. De laatste komt van eenige plaatsen aan de kust en is vol geladen met vlugtelingen, waaronder verscheidene priesters.

Heden komt er weder een Russisch fregat al hier ter reede.

Het wemelt hier van vlugtelingen, die al het hunne verloren hebben, doch niet de grootste welwillendheid door de inwoners worden gehuisvest en van het noodzakelijkste worden voorzien. De tooneelen, die men hoort verhalen als bij den vreeselijken moord te hebben plaats gehad, gaan alle beschrijving te boven. Onze consul te Damascus is niet vermoord geworden; hij heeft zich gedurende den tijd van die dagen in eenen schoorsteen verborgen gehouden; de man was millionair en is nu zoo totaal geruineerd, dat hij met geleende kleederen zich bij ons aan boord heeft moeten vertoonen. Hij is zijne redding aan Abd el-Kader verschuldigd, die hem verder beschermde, en hem in de gelegenheid gesteld heeft Beyruth te bereiken. Wij krijgen dagelijks aan boord bezoeken van vlugtelingen; allen verkeeren in de grootste ellende; het getal der vermoorden wordt op 15,000 geschat. Na de komst van Fuad pacha alhier is er meer orde gekomen. Er zijn thans 8000 man vertrouwde Turksche troepen te Damascus aanwezig; de voornaamste bewerkers van den opstand zijn gearresteerd en de Drusen reeds genoodzaakt geworden, om een groot gedeelte van het geroofde terug te geven. Men hoort algemeen, dat de autoriteiten, die tijdens den moord te Damascus waren, zeer flaauw hunnen pligt hebben betracht.

Onze kolonel heeft reeds eene audientie bij den Gouverneur gehad, en zich met waardigheid bij die gelegenheid over het voorgevallene beklaagd. De verontschuldiging was: "dat het voorgevallene zoo plotseling had plaats gehad, dat het Gouvernement met den besten wil zulks niet had kunnen voorkomen, doch zooveel mogelijk schadeloosstelling zoude geven." De Drusen zijn onverdraagzame dweepers; alleen door eene gestrenge tuchtiging zijn ze in toom te houden.

Al hetgeen de dagbladen omtrent het voorgevallene hebben verhaald, is niet alleen waar, maar, zelfs zacht gekleurd bij al wat in werkelijkheid is geschied; er is niet alleen gemoord, maar gemarteld op de vreeselijkste wijze. Eenige kinderen zijn op den schoot der moeder in stukken gehakt; anderen op de bajonetten rond gedragen; kunne noch leeftijd heeft genade gevonden. Alleen de schoonste vrouwen en meisjes werden voor de harems gespaard; en had Europa zijne eskaders niet naar Beyruth gezonden, deze plaats ware hetzelfde lot niet ontgaan, daar de Drusen reeds tot bij de stad waren doorgedrongen en de dweepzieke Mohammedaansche bevolking gereed was, zich bij hen aan te sluiten. Gisting blijft er altijd nog bestaan; maar nu zij weten, dat in een oogenblik eenige duizende soldaten en matrozen aan den wal kunnen worden gezet, die hun een maaltijd van blaauwe boonen zouden voorzetten, welke zij moeijelijk zouden kunnen verteren, moet de gisting wel bedaren.

Alles wacht nu op de komst der Fransche troepen, die men zegt dat met goedkeuring van den Sultan zullen landen, ofschoon de Engelschen, zoo als men zegt, liever hadden, dat de Turken het zonder vreemde hulp hadden kunnen klaren. De tijding is heden (den 8 Aug.) gekomen, dat de *Wassenaer* naar Holland moet terugkeeren; doch hij zal waarschijnlijk eerst te Milo victualie van het stoomschip de *Hekla* moeten innemen.

Reede van Beyruth 8 Augustus.

"Den 5den zijn wij, na een reisje van 9 dagen, van Malta alhier aangekomen. Het was een schoon gezigt, bij het opzeilen, de reede als bedekt te zien met schepen van verschillende Natiën. Er liggen hier 2 Turksche linieschepen en 1 stoomfregat; de Fransche linieschepen Donauwerth en Redoutable, benevens eenige kleine Fransche stoomschepen; de Engelsche driedekker Marlborough, 2 linieschepen, 2 fregatten en 4 kleinere schepen. Verder zijn hier 5 Grieksche oorlogsvaartuigen, de Sardinische korvet Euridice en 1 stoomschip. Er worden hier nog verwacht 3 Oostenrijkers, 1 Sardiniaan, 1 Griek, 3 Russische en 2 Hollandsche schepen. Den 4 Augustus is hier een Fransch stoomschip aangekomen met eenige officieren, onderofficieren en 30 soldaten, om kwartier te maken voor het Fransche leger van 6000 a 10,000 man. Men denkt hier dat er ook 4000 Engelschen en 1000 Grieken zullen landen, als de ontlusten mogten voortduren. De Turksche admiraal is tevens gouverneur van Beyruth, daar de gewezen gouverneur van zijne waardigheid ontzet is en ter verantwoording naar Konstantinopel zal opgezonden worden.

De Hollandsche consul, de heer *Tracken*, was zeer verheugd een Hollandsch schip hier te zien, vooral daar er nog nimmer een Hollandsch oorlogschip te Beyruth geweest was. Hij gaf dit zijn genoegen ook aan ons te kennen.

De toestand der Christenen is hier nu natuurlijk goed; maar zij hebben ook in Beyruth in zeer grooten angst gezeten, vooral indien de vorige gouverneur met de Drusen heulde. Het eenige geval dat hier plaats gehad heeft, is dat men hier 's morgens een muzelman vermoord heeft vinden liggen, waarop de Turken hier te wapen liepen, de Christenen van dezen moord beschuldigende; alleen het onmiddellijk onthoofden door den gouverneur van een armen onschuldigen Christen deed de dweepers bedaren. Het moorden te Damascus gaat alle beschrijving te boven. Onze consul is door hulp van Abd el-Kader den dood ontkomen. Hij is met eene karavaan van 2000 personen, bijna allen vrouwen en kinderen, van Damascus hier aangekomen. Ofschoon de meesten tot den meer gegoeden stand behooren, zijn zij bijna zonder kleederen gevlugt. Onze consul is in een bedouinenpakje hier aangekomen. In het geheel zijn hier nu over de 2000 vlugtelingen, die zoo goed mogelijk verzorgd worden.

Hunne huizen in Damascus zijn tot den grond toe geslecht, terwijl de moerbezienboomen (hun grootste rijkdom voor de zijdewormenteelt) allen zijn afgesneden. De Turken hebben de Christenen nog meer kwaad gedaan dan de Drusen. Vele Christen familiën, die bij de Mohammedanen hunne toevlugt zochten, zijn vermoord of vergiftigd geworden. Nu eindelijk hebben de Turken hier eenige troepen en ferme bevelhebbers, die de Drusen genoodzaakt hebben een gedeelte van den buit terug te geven; maar wat geeft dat aan menschen die alleen van de zijdeteelt moeten leven en wier moerbezienboomen vernield zijn. Het Turksche Gouvernement doet thans wel zijn best om verdere ongeregeldheden te voorkomen, maar zonder vreemde tusschenkomst blijft men zonder waarborg voor de toekomst. De vlaggen van de meeste Europesche Mogendheden, thans ter reede van Beyruth vereenigd, verontrusten de Drusen en Turken zeer. Zij zijn bevreesd voor eene landing en beginnen reeds te kennen te geven niet uit eigene beweging te hebben gehandeld; vele Turksche bewoners van Beyruth hebben hunne vrouwen en kinderen naar het gebergte in veiligheid gebragt, voor represaille vreezende der Fransche troepen, die hier elkeu dag verwacht worden."

AMSTERDAM, 22 Augustus. Onder de laatst ingezonden voorwerpen op de allezins merkwaardige tentoonstelling voor onderwijs te Amsterdam is zeer belangwekkend een houten bord, waarop door middel van houten pennen en strooken papier, op eene zinnelijke wijze, voor eene geheele klasse van leerlingen het Italiaansch boekhouden, in zijnen geheelen omvang, kan worden onderwezen. De uitvinder, de heer *Coffy*, te Parijs, noemt het: *Tableau demonstrateur de la tenue des livres en partie double*. Men koestert de gegronde verwachting, dat dit nieuwe middel werkelijk veel tot vereenvoudiging en duidelijke voorstelling bij het onderwijs in het boekhouden zal kunnen bijdragen.

HOORN, 20 Augustus. De gezondheidstoestand dezer stad, die in de twee laatste jaren zooveel te wenschen overliet, heeft zich zoo lang verbeterd, dat op dit oogenblik zoowel geneesheeren als apothekers als het ware rusttijd hebben, ja zelfs er over klagen dat zij volstrekt niets te doen hebben. Ook bij het garnizoen en in het huis van correctie heeft men de verblijdende verschijning, zoodat in het laatste, waarin men gewoonlijk 70, 80 tot 100 zieken had, thans nog geen 20 zieken zijn, en deze zijn nog òf afgeleefde, verzwakte tuchtelingen, òf ligtelijk ongestelde, zoo bij de militairen. De tegenwoordige luchtsgesteldheid is, zegt men, voor den staat van gezondheid zeer bevorderlijk.

S' GRAVENHAGE, 25 Augustus. Vier uren van den wal, op de hoogte van Egmond, is door den stuurman *Huig Jongejan*, van Scheveningen, de equipage gered van de Engelsche brik Rosella, kapitein *John Scott*, reeder *William Lawson*, komende van Shields, bestemd naar Rotterdam, geladen met steenkolen. De equipage, sterk 8 koppen, bevond zich in de sloep, toen de pink het zinkende schip gewaar werd. Naauwelijks was de bemanning uit de boot op de pink opgenomen, of het schip verdween in de diepte. Stuurman *Jongejan* is met zijne pink te Noordwijk aangezet en heeft de schipbreukelingen te Scheveningen gebragt, eerst bij den commissaris van politie *Behr* en vervolgens bij den Britsch consulairen agent *P. Varkevisser*.

AMSTERDAM, 24 Augustus. Als bijzonderheid kan vermeld worden, dat de huisvrouw van *M. Pronk*, wonende alhier op de Weesperstraat, welke gepasseerde jaar van tweelingen is bevallen, heden van drie welgeschapen kinderen (twee jongens en een meisjes) verlost is. Kraamvrouw en kinderen bevinden zich naar omstandigheden redelijk welvarend. Dit echtpaar is alsoo in ruim twee jaren tijds met vijf kinderen gezegend.

ENKHUIZEN, 23 Augustus. Drie haringbuizen zijn hier binnengekomen, welke te zamen een voorraad van 307 ton haring aanvoerden.

MIDDELBURG, 24 Augustus. Naar men verneemt zijn de in Zeeland bestaande letterkundige genootschappen en muziek en zanggezelschappen op eene officiële wijze namens den Gouverneur van West Vlaanderen uitgenoodigd, om deel te nemen aan het festival, den 9 September aanstaande en volgende dagen te houden te Damme, bij Brugge, ter gelegenheid van de onthulling van het standbeeld voor *Jacob van Maerlant*.

ENSCHEDE, 21 Augustus. De hooibouw in de omstreken van Enschede en in de gemeente Lonneken is bijzonder goed uitgevallen, maar het binnenhalen heeft door den voortdurenden regen veel oponthoud gehad. De prijs bedraagt de 100 halve Ned. ponden *f* 1 30. De rogge levert een zeer voordeeligen oogst op en is bijna geheel ingezameld. De overige te veld staande gewassen beloven hier en in de omstreken een gunstigen uitslag, behalve de aardappelen, daar de ziekte hier niet alleen aan het loof, maar ook aan de knol wordt ontdekt. De vruchtboomen zijn zwaar beladen.

WIJHE, 23 Augustus. Door den hevigen Z. W. wind die hier heden gedurende den geheelen dag woedde, zijn de tuinen met onrijp ooft gevuld, zoodat vele boomen, die voor eenige dagen zwaar met vruchten beladen waren, thans bijna van al hunne vruchten beroofd zijn.

— Dat de aardappelenziekte thans in deze omstreken zeer toeneemt blijkt hieruit, dat te Vorchten dezer dagen een akker aardappelen gerooid is, waarvan de opbrengst bestond uit 24 schepel, waaronder zich 2 schepels bevonden die door het bederf waren aangetast.

AMSTERDAM, 25 Augustus. Men is thans in de gelegenheid de medaille te zien, die onze stadgenoot, de heer *S. C. Elion*, op last van het ministerie van binnenlandsche zaken naar eene teekening van den heer *N. Pieneman* heeft vervaardigd, ter herinnering aan de droogmaking van de Haarlemmermeer. Wij aarzelen niet, dit nieuwe voortbrengsel van de graveerstift van den heer *Elion* onder zijne beste werken te rangschikken. De kunstenaar heeft de schoone teekening van den heer *Pieneman* op het metaal teruggegeven op eene wijze, die niets te wenschen overlaat en zijn talent alle eer aandoet. De hoofdfiguur is eene *Ceres*, met hare gewone attributen, doch op de borst draagt zij het wapen der provincie Noord-Holland, ter nadere aanwijzing van het onderwerp.

Op den achtergrond ziet men aan de eene zijde een afbeeldsel van de Leeghwater en aan de andere zijde een vlugtend Watergod op zijne schelp. Aan de ommezijde leest men het opschrift: *Lacus Harlemensis Saecula agris insultans et spoliis semper auctus tandem vi machinarum perdomitus rapta XVIII millia jugerum Hollandiae reddidit. Opus Auctore Guilielmo I A. MDCCCXXXIX inchoatum, regnante Guiliemo III A. MDCCCLIII perfectum.* (De Haarlemmermeer gedurende eeuwen de omliggende akkers belagende en steeds vergroot met de daaraan ontrukte gedeelten, heeft, na eindelijk door de kracht van werktuigen te zijn bedwongen, de ontroofde achttienduizend bunders aan Holland teruggegeven. Het werk is op last van *Willem I* in den jaren 1839 begonnen en onder de regering van *Willem III* in den jare 1853 voltooid). Het geheel munt uit door waardigheid en eenvoudigheid. Bijzonder opmerkelijk is de figuur van *Ceres*, wier houding zoo edel en indrukwekkend is, dat zij het voor den aanschouwer duidelijk maakt, waarom de Watergod op haar gezigt de vlugt neemt. De medaille kan onzes inziens de vergelijking met de beste voortbrengselen van het buitenland doorstaan.

GRONINGEN, 29 Augustus. Als eene bijzonderheid wordt gemeld, dat voor eenige dagen bij den landbouwer *P. H. Steenbrink*, te Borgsweer, eene koe een welgevormd kalf geworpen heeft, dat de buitengewone zwaarte had van honderd een en twintig en een half Ned. £, terwijl de moeder, naar er wordt bijgevoegd, welvarend is.

— Zondag avond werdt te Ezumazijl door de schippers *J. E. Buwalda*, en *U. J. de Jonge* aan wal gebragt de schipper *D. H. Weidenaar*, met vrouw, twee kleine kinderen en knecht, wier vaartuig in den storm van Donderdag den 23 dezer met eene lading schelpen buiten het eiland Schiermonikoog was gezonken, en die door genoemde schippers met het grootste levensgevaar, van een gewissen dood waren gered. Schipper *Weidenaar* rapporteert, dat hij met de zijnen ruim 24 uur in den mast had doorgebragt; hij had zijne twee kindertjes in een tobbe geplaatst en zoo boven zich en zijne vrouw in den mast vastgemaakt, alwaar zij met den dood voor oogen zulk een langen tijd in den treurigsten toestand hebben doorgebragt. Groot was dan ook hunne blijdschap, toen zij eindelijk in bovengenoemde schippers hunne gelukkige redders mogten begroeten, die, hoewel deerlijk afgemat, hen gelukkig aan wal bragten.

Onze berigtgever wenscht dezen moedigen redders geluk, die niet aarzelden hun leven en bezittingen te wagen, teneinde hunne evenmenschen te redden, en hoopt, dat op de eene of andere wijze deze moedige daad aan de vergetelheid zal worden ontrukt. (*Gron. Cour.*)

ENKHUIZEN, 27 Augustus. — Na verloop van slechts drie weken is reeds de haringbuis de Stad Enkhuizen terug met een voorraad van 13½ last haring, die in vier nachten zijn gevangen.

TERSCHELLING, 26 Augustus. De visscherij op de *Lutine* is dit jaar ook met den nieuwen duiker-toestel mislukt: men vindt niets meer dan eenig oud roest, zoodat de aandeelhouders dit jaar op een zeer nadeelig saldo kunnen rekenen. Ook de visscherij op het stoom-schip *Harburg* ll. Pinksteren hier in de nabijheid gestrand, heeft niet aan de verwachting beantwoordt; het schip is, zoo als men vermoedt, door midden gebroken en zit onder het zand.

APELDOORN, 27 Augustus. In plaats van in het Park, waartoe aanvankelijk het voornemen bestond, is ll. Zaturdag na het ophouden van den regen, des avonds ten half tien ure, op het bas-secour van het paleis een prachtig vuurwerk afgestoken. Het ving aan met de naamletter van den verjarenden Prins, en eindigde met een groot stuk, waarin de gekroonde naamletters *A. A.* en *W. S.* in wit licht voorkwamen. De muziek van het regement grenadiers voerde intusschen zeer schoone stukken uit.

HARDERWIJK, 26 Augustus. Eindelijk zal men hier toch eens eene goede haven erlangen; ten minste te oordeelen naar de voorbereidende werkzaamheden dezer dagen aangevangen door den aspirant-ingenieur *Brevet*, van Zutphen en den opzigter van den waterstaat te Elburg, *Clays*. Die beide ambtenaren hebben van den Minister van Binnenlandsche Zaken verlof erlangd, om zich te mogen onledig houden met het vervaardigen van plannen en het doen van opmetingen voor eene nieuwe haven alhier. Na eenige dagen hier vertoefd te hebben tot het doen van die opmetingen enz, zijn genoemde heeren wederom vertrokken, ten einde, in overleg met den heer hoofd-ingenieur van den waterstaat te Arnhem, de noodige plans en teekeningen te vervaardigen. De voorbereidende werkzaamheden zijn dus goed aan den gang; het is nu maar te hopen, dat dezelve werkelijk door het daarstellen van eene nieuwe haven kunnen achtervolgd worden. Wanneer men echter beweert, dat vier ton gouds misschien daarvoor benoodigd zijn, dan rijst bij menigeen twijfel op, of werkelijk zulk een kapitaal daarvoor zal disponibel gesteld kunnen worden. Het is te hopen, dat en het Rijk en de Provincie door ruime subsidiën deze gemeente hierin zullen te gemoet komen, en daardoor weder eenigzins zullen pogen te vergoeden het nadeel en onregt aan Harderwijk steeds gedaan, door deze streek steeds op eene stiefmoederlijke wijze te doen behandelen.

Uit het kamp van Millingen komen elken dag wagens met zieken hier aan. Buiten de garnizoensinfirmerie, heeft de gemeente op loyale wijze aan het Rijk, gratis ten afbruik afgestaan, gedurende den tijd dat het kamp duurt, de stads-timmerschuur hetwelk een zeer ruim lokaal is, in de nabijheid der infirmerie, op hetwelk door het Rijk alsnu tot hulp hospitaal voor de zieke militairen uit het kamp is ingerigt geworden.

Gisteren zijn er drie en heden wederom vier wagens met zieken alhier gearriveerd. Het is geen wonder dat er vele zieken zijn aldaar; eerst lange marschen en dan in het kamp zelf, dan regen en wind, tegen al die fatalitieten is de tegenwoordige milicie niet meer bestand. Niettegenstaande het ongunstige weder gaan dagelijks vele menschen naar het kamp.

De werving voor de koloniale dienst gaat uiterst treurig, en die manschappen, welke wegens aankomen, worden dadelijk naar Vlissingen en den Helder getransporteerd. De verdiensten van de winkeliers zijn dan ook zeer gering; de mindere stand lijdt zeer onder de geringe verdiensten, en mogt deze stand van zaken alzoo dit jaar blijven voortduren dan zal er gewis veel armoede komen. Gedurende den tijd van kampeering der troepen te Millingen zijn hier, boven het gewone getal der dienstdoende officieren van gezondheid, nog 4 officieren van gezondheid voor O. I. gedetacheerd.

AMSTERDAM, 29 Augustus. Gisteren werden voor de eerste maal in beweging gebragt de machines, geplaatst in Z. Ms schroefstoom flotille vaartuig *Amstel*, gebouwd aan de werf van den heer *A. van der Hoog* alhier. Deze machines, vervaardigd aan de Koninklijke fabriek van stoom en andere werktuigen van *Paulus van Vlissingen en Dudok van Heel*, voldeden bij deze eerste proefneming volkomen aan de vereischten, daar zij met weinig stoomdrukking 45 slagen maakten; de schroef deed dus 105 omwentelingen per minuut. Ook worden deze werktuigen door alle deskundigen hoogelijk geroemd om hunne eenvoudige en soliede zamenstelling en gemakkelijke behandeling.

AMBT VOLLENHOVE, 27 Augustus. Dezer dagen woedde in het zuidelijk deel dezer gemeente eene hevige waterhoos. Talrijke garven koren, die nog te velde stonden, werden van den grond opgenomen en heinde en ver verstrooid: ook werden vele woningen beschadigd en eene groote schuur zwaar geteisterd.

— Sedert eenigen tijd ziet men hier vele vreemde schippers die het ooft opkoopen tegen zeer hooge prijzen, en het vervolgens naar Engeland verzenden.

In de naburige gemeente Raalte had dezer dagen het volgende voorval plaats. Vijf personen werden door 2 vreemdelingen afzonderlijk aangerand en mishandeld. Aan drie, die een horlogie op zak hadden, werd gevraagd hoe laat het was, waarop ieder antwoordde zonder echter de horlogies te voorschijn te halen, daarna werd elk door een der onbekenden mishandeld. Ook werden twee jongens, die zij te voren ontmoet hadden door hen geschopt en geslagen, zonder hun daartoe de minste aanleiding gegeven te hebben. Naauwelijks was de veldwachter *D. Steinfoort* van het voorval verwittigd, of hij begaf zich naar de plaats waar zich de misdadigers ophielden, die hij onmiddellijk opspoorde en gevankelijk binnenbragt.

FRANKRIJK.

PARIJS, 24 Augustus. De *Semaphore de Marseille* behelst eenige bijzonderheden wegens de ontscheping der Garibaldische vrijwilligers bij Kaap Delle-Arme, waaruit het volgende blijkt: de paketboot *Bearn*, van de Keizerlijke messagerier, ontmoette, van Konstantinopel komende, en alvorens de Straat van Messina binnen te loopen, de flottille, door *Garibaldi* in persoon bestuurd, die de ontscheping van het gros zijner troepen op het vasteland leidde. In het gezigt der Calabrische kust geplaatst, konden de passagiers op de *Bearn* die ontscheping waarnemen, welke den 19 dezer, des namiddags ten half vier ure, nabij de genoemde kaap, op ongeveer een uur afstands van Reggio, plaats greep. De Dictator rigtte, na het stoomschip *Washington* bestegen te hebben, dat ongeveer 1200 man inhield, zijn schip naar de kust. Zoodra zij aan land waren rigtten de Garibaldianen, door hunne chefs aangevoerd, zich, met twee of drie kanonnen, naar de onliggende hoogten, en sloegen een weg in die eene rots doorsnijdt, boven welke zich het versterkt dorpje Cinque Dactice verheft. Terwijl de ontscheping geschiedde hadden zich een Napelsch fregat en korvet tegenover het door *Garibaldi* gekozen punt geplaatst, na vergeefsche pogingen om het schip te doen zinken en de beweging te verhinderen. Naardien de jagt dier twee schepen op de Garibaldische stoomboot niet gelukt was, openden zij hun vuur in de rigting van den door de vijanden inslagen weg en doodden eenige manschappen. Men zeide dat bevel naar Reggio gezonden was om onverwijld Napelsche kolonnes naar het bovengenoemd dorp te rigten. Ter hoogte van Reggio gekomen merkte men dan ook eene groote beweging van troepen op. De paketboot *Bearn*, die op het oogenblik aankwam toen de Napelsche schepen hun vuur zouden openen, werd aanvankelijk verdacht *Garibaldi* troepen aan te voeren. Het fregat naderde de paketboot, maar toen het de Fransche vlag herkend had hernam het zijne plaats nevens de korvet, die op de Garibaldianen bleef vuren. De *Bearn* is dienzelfden dag te Messina gearriveerd, waar men volstrekt niets wist van wat aan de andere zijde der zeestraat voorviel. De stad Messina bleef voortdurend rustig, en men begrootte daar het aantal der op het vasteland aan wal gegane Garribaldische soldaten op tien-a twaalfduizend.

PARIJS, 26 Augustus. De *Moniteur* deelt mede dat de Keizer en de Keizerin jl. Vrijdag des namiddags ten een ure Dijon hebben verlaten, te Châlon en Macon op een doortogt door de toegestroomde bevolking werden begroet en des avonds ten zes ure te Lyon aankwamen. Aldaar werden zij door de eerste autoriteiten der stad begroet en begaven zich vervolgens, langs de rijk versierde straten en omgeven door eene ontelbare menigte, naar het stadhuis, waar zij zich op het balkon vertoonden. Des Zaturdags ten een ure werd door hen audientie verleend aan de autoriteiten van het departement; vervolgens woonden zij de inwijding bij van het handelspaleis, bij welke gelegenheid de heer *Brosset*, voorzitter van de Kamer van koophandel, eene redevoering hield, waarin den Keizer dank werd gebragt voor de belangstelling door hem betoond in den handel en de industrie en voor het sluiten van het handelstractaat met Engeland. De Keizer antwoordde daarop:

"Ik dank u voor de wijze waarop gij mijne pogingen beoordeelt ter vermeerdering van Frankrijks voorspoed. Uitsluitend bezorgd voor de algemeene belangen des Lands, verwerp ik alles wat hunne ontwikkeling in den weg zou kunnen staan. Het onbillijke wantrouwen buiten onze grenzen verwekt laat mij dan ook even ongevoelig als de overdreven bekommering der egoïstische belangen in het binnenland. Niets zal mij doen afwijken van den weg der gematigdheid en regtvaardigheid welke ik tot heden gevolgd heb en die Frankrijk handhaaft op de hoogte van grootheid en welvaart, haar door de Voorzienigheid toebedeeld. Wijdt u dus met vertrouwen aan de werken des vredes; wij hebben ons lot in onze eigene handen. Frankrijk geeft in Europa den eersten stoot aan de groote en edelaardige denkbeelden; het ondervindt slechts dan den invloed van slechte denkbeelden wanneer het ontaardt; weest verzekerd dat het, met Gods hulp, niet zal ontaarden onder mijne dynastie."

Vervolgens heeft de Keizer met eigen hand eenige van de voornaamste industriëlen gedecoreerd en daarna met de Keizerin eene tentoonstelling van zijden stoffen in de bovengalerijen van hun paleis bezocht. De fraaiste van deze stoffen zijn als geschenk aan de Keizerin aangeboden.

De vorstelijke personen hebben voorts nog een bezoek gebragt aan het gasthuis en aan andere bijzonderheden der stad. Des avonds was er groot bal op het stadhuis.

— De jongste berigten uit Italië stellen den toestand aldaar voor als met elken dag ernstiger wordende. Te Turijn werden, met het oog op de mogelijke gebeurtenissen eener toekomst, welke men als niet verwijderd beschouwde, belangrijke militaire toebereidselen gemaakt. Deze toebereidselen maakten de bijna uitsluitende bezigheid der Regering uit.

— De *Corriere Mercantile* van 24 dezer bevat eene eigene depeche uit Napels van ll. Woensdag, waaruit blijkt dat de landing van *Garibaldi* te Bagnara volkomen geslaagd is. De vaartuigen, welke *Garibaldi* en zijne soldaten hebben overgebragt, hebben weder zee kunnen kiezen, zonder te worden bemoeijelijkt, met uitzondering van de Torino, een stoomschip dat aan de Transatlantische maatschappij heeft toebehoord en dat door de Koninklijken in den grond is geboord, nadat het geheel verlaten was. De bevolking der Calabrien is in opstand. De soldaten van *Garibaldi* worden overal met geestdrift begroet. Te Foggia, hoofdplaats van Capitanate en te Potenza, hoofdplaats van Basilicato, zijn voorloopige besturen ingesteld. Nadat de generaal *Garibaldi* zich onmiddellijk van Bagnara naar Reggio op marsch had begeven heeft hij zich van die stad en hare citadel meester gemaakt. Het schijnt dat er niet gevochten is, daar de Koninklijke troepen te Monteleone waren geconcentreerd. Door het bezetten van Reggio is *Garibaldi* geheel meester geworden van de Straat van Messina. Te Monteleone voert de generaal *Bosco* het bevel over eene divisie der Koninklijke troepen.

— Berigten uit China van 8 Julij zeggen dat eene Fransche brigade, uit de 101ste en 102de regementen en een bataillon jagers zamengesteld, het schiereiland Chefoon heeft bemagtigd. De aanval werd door de generaals *Jamin* en *Collineau* en den contre-admiraal *Protet* bestuurd. De Chinezen hebben de vlugt genomen. Men zeide dat de rebellen, 50,000 in getal, naar Hongtcheou waren opgerukt en na het vermeesteren dier stad naar Shanghae terug zouden keeren. Het gerucht dat het Fransche schip *Duperre* met man en muis in de Chinesche wateren vergaan zou zijn heeft zich gelukkig niet bevestigd. Het later arrivement van dat schip, ten gevolge van storm en hooge zee, had aanleiding tot dat gerucht gegeven.

— MARSEILLE, 28 Augustus. Tijdingen uit Napels van den 25 dezer houden in, dat geene pogingen zijn aangewend om het oproer te Potenza te dempen; de dictatuur van *Garibaldi* was daar uitgeroepen. De Napelsche bladen bevatten eene oproeping aan het volk om aan den opstand deel te nemen. De Minister van oorlog, de generaal *Bosco*, was aan het hoofd van zes bataillons naar het tooneel van den strijd vertrokken, toen hij per telegraaf vernam dat de generaals te Reggio zich slechts flaauw verdedigden. Van Piemonteesche schepen waren 50 bersaglieri geland en hadden zich na een bloedigen strijd met de soldaten der Koninklijke garde weder ingescheept.

PARIJS, 27 Augustus. In een brief uit Venetie van 23 dezer, aan de Patrie geschreven, wordt de toestand aldaar met de somberste kleuren geschilderd. Van de 128,000 inwoners bevinden er zich geen 60,000 meer in de stad. Alle hôtels en koffijhuizen staan nagenoeg ledig, en de schouwburgen zijn, op een enkele na, gesloten. Het wel gelukken der pogingen van *Garibaldi* in Sicilie heeft de gemoederen hartstogtelijk opgewonden. Nooit was de wederstand tegen het Oostenrijksch bestuur vermetelder en heviger; de kassen der geheime genootschappen vloeiden over van geld. De talrijke vrijwilligers voor Sicilie weten alle hinderpalen te boven te komen. Onder de 25,000 vrijwilligers die de zaak van *Garibaldi* omhelsd hebben telt men reeds meer dan 4600 Venetianen, en hun getal groeit nog dagelijks aan. Zoowel bij de kerkelijke plegtigheden als bij de officiele recepticn op den verjaardag van Keizer *Frans Joseph* merkte men zeer weinige Venetianen op. Het arsenaal, dat vroeger zoo veel drukte te weeg bragt en zoo veel welvaart onder de mindere volksklassen verspreidde, is thans geheel verlaten, want alles wat aldaar te huis behoorde of er mede in verband stond is naar Pola bij Triest overgebragt.

De bezettingen van Padua en Vicenza zijn aanzienlijk vermeerderd, en die van Venetie wordt eerstdaags op 10,000 man gebragt. De houding der bevolkingen boezemt de autoriteiten de grootste vrees in. De verbanning van den Prins van *Aquila*, oom des Konings van Napels, heeft te Venetie een diepen indruk gemaakt en wordt daar als de zegepraal der Sardinische aanhechtingspartij beschouwd. Men twijfelt niet of de partij der constitutionele liberalen zal spoedig voor de uit de ballingschap teruggekeerde meer krachtige inamen moeten plaats maken.

ENGELAND.

LONDEN, 25 Augustus. — Reeds heb ik u het succes van kapitein *Styles* medegedeeld, nu kan ik u berigten dat morgen (Donderdag) in de City, in de Londen Tavern, eene publieke vergadering zal worden gehouden, ten einde de belangstelling voor *Garibaldi* meer algemeen te maken. Vele aanzienlijke en invloedrijke personen hebben bereids beloofd aan die vergadering deel te zullen nemen. De handelingen van het Engelsch publiek zijn voorwaar sprekende bewijzen van zijne sympathie in *Garibaldi's* ondernemingen, en het is geenszins te verwachten dat de Regering in tijd van nood hem zonder hulp zou laten. De gemalin van Lord *Palmerston* zit ook die van den [illegible] schatbewaarster aan het hoofd der voor *Garibaldi* opgerigte ondersteuningsmaatschappij, zelfs de Koningin en Prins *Albert* hebben aanzienlijke sommen geschonken en het werkvolk heeft eene inschrijvingslijst geopend om hem een degen ten geschenke te geven. Eene ministeriëele redevoering ten zijnen voordeele wordt met luide toejuichingen ontvangen. 't Engelsche volk roept hier in vervoering uit: "Oostenrijk weet dat wij eene vloot in de Middellandsche Zee hebben, die alles van Venetië, Triest en Pola kan treffen. Ellendig Habsburg! Duitschland voor de Duitschers, maar Italië voor de Italianen!"

— In de straten dezer hoofdstad zijn twee oproepingen aangeplakt, de eene waarvan dus luidt: "Vrijwilligen naar Sicilië en Napels. — Al degenen (inzonderheid de leden der vrijwillige schutterkorpsen) die Midden Italië wenschen te bezoeken en door hunne tegenwoordigheid en hun invloed de zaak van *Garibaldi* en Italië te ondersteunen, kunnen vernemen hoe zij derwaarts kunnen komen, door zich tot het Garibaldisch committé in de bureaux van kapitein *Edward Styles* (van den generalen staf des generaals *Garibaldi* No. 8, Salisbury street, Strand, te Londen,) te vervoegen."

De tweede oproeping heeft tot bovenschrift: "3000 guinées onverwijld voor een bijzonder doel gevraagd," en houdt in waar de bijdragen voor dat niet nader omschreven maar blijkbaar met de van *Garibaldi* in verband staand doel in postwissels of ander papier bezorgd kunnen worden.

LONDEN 27 Augustus — De vooruitzigten van den landbouw verbeteren er niet op door het aanhoudend slechte weder. De berigten uit Schotland en Ierland en de overige provinciën luiden treurig; handel en nijverheid lijden daaronder en in de gevolgen ook de werkende stand, die buitendien gebukt gaat onder de duurte der levensmiddelen. Hospitalen, werkhuizen en gevangenissen worden dagelijks meer bevolkt en is men zoo ver van den winter af.

De *Morning Post* spreekt angstig over de toekomst. Het blad schijnt echter nog meer vrees te koesteren voor den heer *Bright* en de zijnen en hunne oppositie tegen de Regering, dan voor de gevolgen van het ongunstig saizoen. Liever dan de Regering tegen te werken moest men zich op liefdadigheid toeleggen, maar, vervolgt het blad, het werk van een radicaal is meer verwoesten dan goed stichten.

Vooral ook in Ierland ziet het er treurig uit en de ellende die voor de deur staat, de invloed van Frankrijk die daar werkzaam is en de opruijingen van den ondankbaren en beginselloozen *Smith O'Brien*, doen voor aanstaande muiterijen vreezen. En ofschoon de Engelsche administratie in Ierland veel te wenschen overlaat, is dit toch wel het onverstandigste uiterste waartoe de Ieren komen kunnen.

— In Engeland heeft het slechte weder van de afgeloopen week de hoop op een middelmatigen graanoogst, welke men er nog koesterde, schier vernietigd; en aan de londensche graanmarkt is de prijs der tarwe sedert jl. Maandag nagenoeg vier shilling per quarter, of omstreeks zeven pCt., gerezen. De *Times* van den 24 dezer zegt in zijn beursberigt: "Sedert den 17den dezer zijn er ongemeen groote orders tot het koopen van graan uit Engeland naar Amerika en naar het vasteland van Europa gezonden. De postpakketboot, welke den 18den uit Engeland naar Nieuw York is vertrokken, heeft, naar men meent, belangrijker orders medegenomen dan eenige vroeger vertrokken boot. De reden was niet alleen de staat der londensche markt, maar ook de vrij ongunstige aard der berigten omtrent den graanoogst uit onderscheidene deelen van Europa." Uit de meeste berigten blijkt echter, dat tot dusverre de oogst, Engeland alleen uitgenomen, of zeer goed, of althans vrij voldoende is.

— Spaansche dagbladen van 18 dezer zijn juist hier aangekomen. Volgens de *Clamor Publico* was de Spaansche Ambassadeur onlangs te Parijs in onderhandelingen getreden, met het doel van Spanje om van Engeland en Frankrijk eene krachtdadige medewerking te erlangen om den vrede in Mexico te herstellen, maar de eerste dier Mogendheden weigerde tusschen beide te komen, ten einde de Vereenigde Staten niet te beleedigen, de laatste om niet alleen te staan. De *Espagna* wijdt hieraan een zeer vreemd artikel. "Engeland, zegt het blad, handelt zeer onvriendelijk jegens Spanje, en echter is het niet onmogelijk dat het binnen zeer korten tijd genoodzaakt kon zijn, blootshoofds en in smeekende houding naar Spanje te komen, om onze hulp voor zijne redding in te roepen!" En zegevierend vraagt de *Espagna*: "Was vijftig jaren geleden Spanje niet voor Engeland het eenigste anker tot redding in zijne wanhoop!"

EGYPTE.

ALEXANDRIË 20 Augustus. — De *Phase*, paketboot der Fransche Messageries Imperiales, heeft hier tijdingen uit Beyruth aangebragt van den 16 dezer.

1500 man Fransche troepen waren te Beyruth ontscheept en door de Christen bevolking met de grootste geestdrift ontvangen.

Syrië was schijnbaar rustig; de Druzen en Bedouïnen hadden zich teruggetrokken; de bewoners van Aleppo waren zeer bevreesd. Alle Christenen, welke de Druzen onder weg aantroffen, werden meedoogenloos afgemaakt. Men spreekt van vele vergiftigingen; een slager zou zijn vleesch met arsenicum vergiftigd hebben, waarvan 21 Christenen de slagtoffers zijn geweest. — *Fuad* pacha, van de zaak onderrigt, heeft den ellendeling onmiddellijk doen ophangen. Des nachts echter zouden de Bedouïnen hem hebben afgesneden en in zijne plaats twee Christenen hebben doen ophangen.

Er bestaat verdeeldheid onder de Turksche troepen; toen een Turksch bevelhebber hun last gaf op eenige Druzen te vuren, antwoordden zij: "betaal ons eerst, dan zullen wij zien."

Onze fregatten *Zeeland* en *Wassenaer* lagen te Beyruth voor anker; alles was wel aan boord.

In Egypte heerscht de meest volkomene rust; de troepen zijn den Onderkoning geheel toegedaan; wat daarentegen noodig was in Alexandrië te vreezen hebben, met eene bevolking van bijna 70,000 Christenen, [illegible] liggende schepen te zekeren [illegible].

De Onderkoning gaat voort al de gevlugte Christenen uit Syrië op zijne kosten geheel te onderhouden. [illegible] hun [illegible] Egyptische [illegible] 10 [illegible] Vrouwen [illegible] verzekerd, dat zij het [illegible] gehad.

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

G. H. GROSSENER, REDACTEUR.

$2,00 per jaar, in vooruit betaling

WOENSDAG, 26 SEPTEMBER 1860.

De Republikeinsche CANDIDATEN.

Voor President:

Abraham Lincoln.

van Illinois.

Voor Vice President:

Hannibal Hamlin,

van Maine.

PRESIDENTIAL ELECTORS.

AT LARGE:

WALTER D. McINDOE, of Marathon.

BRADFORD RIXFORD, of Winnebago.

FIRST CONGRESSIONAL DISTRICT:

W. W. VAUGHAN, of Racine.

SECOND CONGRESSIONAL DISTRICT:

J. ALLEN BARBER, of Grant.

THIRD CONGRESSIONAL DISTRICT:

H. LINDEMAN, of Jefferson.

FOR CONGRESS — FIRST DISTRICT,

JOHN F. POTTER.

SECOND DISTRICT,

LUTHER HANCHETT.

THIRD DISTRICT,

A. SCOTT SLOAN.

De rarekiek!

Heeren, burgers en buitenlui! Geeft wel acht op deze schoone voorstelling. Daar regt uit ziet gij den trotschen Romein Marcius, bijgenaamd Coriolanus, omdat hij, in een heet gevecht tegen de Volcen, de stad Corioli stormenderhand innam. Zijne vrienden willen hem consul, dat is een graadje minder dan dictator, van Rome maken, maar daartoe moet hij de stemmen des volks bedelen, eene kiel aantrekken, en in dat luchtig gewaad, op eene zekere plaats staan, en zijne wonden vertoonen.

"Wat!" zegt hij. "Tegen het volk staan pogchen, en zeggen, dit heb ik gedaan en dat heb ik gedaan, en hun mijne litteekenen laten zien, als of ik die enkel verkregen had, om hunne stemmen te huren. Niks kom heraus!"

In het volgende vak ziet gij, hoe zijne vrienden hem hebben overgehaald, maar hij is nog in het geheel niet op zijn gemak.

"Wat moet ik dan toch zeggen?" vraagt hij.—"Eilive, zeg mij dat toch eens: Moet ik zeggen, kijk, mijnheer, dit zijn de wonden, die ik in de dienst des lands verkregen heb, toen eene zekere soort van onze broederen schreeuwden en liepen, enkel op het hooren van onze trommels?"

Als gij wel oplet, zult gij in de houding van zijnen vriend Menenius de grootste bekommering vinden, en op zijn gelaat den uitroep lezen:

"Och, lieve hemel! Zoo moet gij niet spreken. Gij moet hun verzoeken aan u te denken."

En hierop barst Coriolanus uit: "Aan mij te denken? Ik wou dat zij mij vergaten."

Heeren, burgers en buitenlui! Dit is eene zeer merkwaardige geschiedenis en daar iemand profijt van trekken kan.

In het volgende vak ziet gij Coriolanus in het gewaad der nederigheid. Hij heeft van zich zelven verkregen, het volk eenige vriendelijke woordjes, om hunne stemmen, toe te spreken, doch barst thans in deze alleenspraak uit. Ziet, hoe daarbij zijn gezigt van schaamte en verontwaardiging gloeit.

"O gij allerliefste stemmen!" Zegt hij. "Het is beter te sterven, beter te verhongeren, dan de huur bedelen, die wij eerst verdiend hebben. Wat! In dit wolvenpak zal ik hier staan, om Jan, Piet en Klaas, die hier komen, om hunne stemmen te vragen, laat dan het gansche ambt naar den drommel loopen."

Een vak verder, Heeren, Burgers en Buitenlui, ziet gij Stephen A. Douglas, bijgenaamd "de kleine Reus," (niet omdat hij eenen grooten reus heeft overwonnen, maar omdat hij met zijne Kansas bill eene brandende fakkel onder de grondvesten der Unie heeft gelegd,) hoe hij Washington verlaat, om zijne moeder te bezoeken. Let wel, hoe de schilder hier zich zelven overtroffen heeft, en hoe de kinderlijke liefde op Douglas' gezigt flikkert en flakkert — en de liefde tot het Presidentschap nog veel meer.

Daarop ziet gij in eene lange rij van vakken voorgesteld, hoe Douglas, met een angstig hart zijne moeder zoekt, maar intusschen in alle plaatsen, welke hij doortrekt, voor het volk zijne magtig groote verdiensten jegens het vaderland uitkraamt, pocht dat hij de beste man voor President der Vereenigde Staten is, en nederig om hunne stemmen bedelt.

Vervolgens ziet gij, zoo natuurlijk als het te schilderen is, hoe de omroeper van Minnesota eenen verloren zoon uitroept en zegt:

"Hij verliet Washington in de maand Julij, om naar zijne moeder in New York te gaan. Hij is nog niet bij haar, maar zij verlangt zeer naar hem. Hij is te Philadelphia, New York, Hartford, Conn., en bij eene mosselpartij in Rhode Island geweest. Men heeft van hem gehoord te Boston, Portland, Augusta en Bangor, Maine. — Om eenige uitdrukkingen, die hij heeft laten vallen, vreest men dat hij gek is geworden op een zeker punt, dat hij volksondvereiniteit noemt. Hij is ongeveer vijf voet en niet met al lang, en in omvang bijna even zoo. Hij heeft een rood gezigt, korte beenen en eenen dikken buik. Hij luistert naar den naam van 'kleine reus'. Hij spreekt veel en zeer luid; en altijd over zich zelven. Hij verbeeldt zich, dat hij candidaat voor het Presidentschap is. Toen hij vertrok, had hij eene drap kleurige broek aan, een wit vest, en eenen blaauwen rok met koperen knoopen. De slippen komen haast op den grond.

Elk berigt aangaande hem zal door zijne bedroefde moeder met dank ontvangen worden. Om nadere bijzonderheden adressere men zich bij

AUGUST BELMONT, New York.
WILLIS A. GORMAN, Minnesota.

In dit vak, Heeren, Burgers en Buitenlui, ziet gij Senator Seward op het plankier van het Boston en Worcester Spoorweg Depot op het vertrek des treins wachten. Een jong en vlug Republikein betigt hem zijn leedwezen, omdat zij van zijne komst niet geweten hadden, daar zij hem dan nog beter zouden ontvangen hebben, dan Senator Douglas. "Het komt er niet op aan," zegt de uitstekende staatsman, "mijne moeder is al lang dood."

Zo kijkt nu goed toe, Heeren, Burgers en Buitenlui! Hier ziet gij nog de fraaiste voorstelling van den Kleinen Reus, die, even gelijk Coriolanus te vergeefs naar het Consulschap stond, ook zoo te vergeefs naar het Presidentschap haakt. Let goed op zijn schaamteloos wezen. De andere persoon, dien gij in dit vak ziet, met dat gramstorig gezigt, de heer Wilson, van Massachusetts, verwijt hem, dat hij gelogen heeft, en hij antwoordt, "Lincoln bragt mij zoo in het naauw, dat ik wel moest." *)

Voorts ziet gij Coriolanus, hoe hij, na zijn vaderland bijna te hebben ten ondergebragt, door zijne moeder overgehaald werd, om terug te trekken, hetgeen hem het leven kostte; en in het laatste vak ziet gij Stephen A. Douglas, die eindelijk zijne moeder te Clifton Springs gevonden heeft, zij tracht hem te troosten, in zijne vrees voor zijne aanstaande nederlaag, en zijnen politieken dood.

*) Tot opheldering hiervan dient het volgende:

Gedurende verscheidenen zijner jongste redevoeringen had de heer Douglas beweerd, dat de Republikeinen, in het ondersteunen van het Crittenden Amendement, hunne grondbeginselen verlaten en de zijnen gestaafd hadden. Hij seide dit in de hoofdzaak te Bangor, in Maine, en Senator Wilson antwoordde, zeggende:

"De heer Douglas beweerde gisteren met groot boehaai, dat hij de Republikeinen gebruikt had, om hem de volkssouvereiniteit te helpen doorzetten, de Lecompton Constitutie te helpen ten onder brengen; hij beschuldigde de Republikeinen van *hunne grondbeginselen te hebben verlaten*, en hij vraagde of eenig Republikein dat ontkennen kon! * * * * * * *
* * * * * * * * *

"Terwijl die zaak hangende was, zeide de heer Douglas tot mij in de Senaatkamer, '*dat het laster was* te zeggen, dat de Republikeinen hun grondbeginsel van verbod door het Congres verlieten,' dat 'als er zulk eene beschuldiging tegen hen in zijne tegenwoordigheid gemaakt werd, *hij die openlijk zou tegenspreken.*' Groot was derhalve mijne verbazing, toen ik uit de nieuwsbladen zag, dat de heer Douglas, met den heer Lincoln redetwistende, de beschuldiging gedaan had, welke hij mij zeide onwaar te zullen verklaren, als zij in zijne tegenwoordigheid gedaan werd.— Toen de heer Douglas in den winter van 1858 naar Washington terugkeerde, zeide ik tot hem hoofdzakelijk, dat wij te zamen den Lecomptonstrijd gestreden hadden; dat wij menigmaal wegens die zaak hadden beraadslaagd met elkander, en dat ik mij in eere verpligt achtte heilig te houden, wat in dien grooten strijd van eenen personelen aard was voorgevallen; doch dat ik mij verontwaardigd gevoelde, als ik de beschuldiging zag, door hem tegen de Republikeinen gedaan, welke hij wist onregtvaardig te zijn, en welke hij mij verklaarde te zullen tegenspreken, als zij in zijne tegenwoordigheid gedaan werd. Hij seide toen, *dat Lincoln hem zoo in het naauw had gebragt, dat hij dat wel doen moest, om er zich uit te helpen.* (That Lincoln pressed him so hard, he had to take that position to save himself.) — Daar Lincoln hem nu ook in het naauw heeft gebragt, zal hij dezelfde beschuldiging weder doen, denk ik, om er sich uit te helpen."

Is het niet met alle regt, dat Gouverneur Randall, in zijne verleden Donderdag te Sheboygan gehoudene rede, van eerlijkheid sprekende, zeide: "Er is niemand, die het wagen durft eene vlek op den naam van den eerlijken ouden Abe Lincoln te werpen; maar wie spreekt van den eerlijken Stephen A. Douglas? De Democraten zouden zeggen, dat het eene spotternij der Republikeinen was." En waarlijk, welke Democraat heeft zich nog vermeten, Douglas den bijnaam van eerlijk te geven! Hij zou slechts uitgelagchen worden.

Heeft Douglas ooit de Onafhankelijkheidsverklaring gelezen, zoo als die oorspronkelijk gesteld is?

Correspondentie van de M. Sentinel.

SEXTONVILLE, Wis., 5 Sept., 1860.

Mijnheer de Redacteur! — Bij den laatsten redetwist tusschen STEPHEN A. DOUGLAS en ABRAHAM LINCOLN, te Alton, in 1858, zeide de eerste:

"Ik houd staande, dat de onderteekenaars der Onafhankelijkheidsverklaring in het geheel het oog niet hadden op negers, toen zij verklaarden, dat alle menschen gelijk geschapen waren. Zij meenden den neger niet, noch den wilden Indiaan, noch de Fejee-eilanders, noch eenig barbaarsch ras. Zij spraken van blanken."

Niemand wist beter de meening der Onafhankelijkheidsverklaring dan THOMAS JEFFERSON, de oorspronkelijke opsteller. Het *fac simile* van het oorspronkelijke opstel heb ik voor mij, en ik haal er het volgende uit aan:

"Hij (de Koning van Engeland,) heeft eenen wreeden oorlog gevoerd tegen de menschelijke natuur zelve, schendende hare heiligste regten van leven en vrijheid in de personen van een ver volk, dat hem nimmer beleedigde, het gevangen nemende en naar een ander wereldeel in slavernij wegvoerende, of om eenen ellendigen dood te ondergaan bij hun overvoeren daarheen — dit zeerooverachtig oorlogvoeren, de schande van ongeloovige mogendheden, is het oorlog voeren van den *christelijken* koning van Groot Brittanje, die besloten heeft eene markt open te houden, alwaar *menschen* zullen gebragt en verkocht worden — hij heeft zijn veto onteerd, door elke wetgevingspoging tot verbieding of beperking van dezen verfoeijelijken handel te onderdrukken; en opdat aan deze verzameling van afgrijselijkheden geene daadzaak van eene afstekende kleur zou ontbreken, zet hij nu die zelfde menschen onder ons aan, om gewapender hand op te staan, en die vrijheid, van welke hij hen beroofd heeft te koopen, door het volk te vermoorden, aan hetwelk hij hen ook heeft opgedrongen — aldus vroegere misdaden, tegen de vrijheden van het eene volk bedreven, afbetalende met misdaden, welke hij hen aanhitst tegen het leven van het andere te bedrijven."

Het voorgaande gedeelte van het oorspronkelijke opstel der Verklaring werd gedeeltelijk door ADAMS en FRANKLIN en gedeeltelijk door het Congres, terwijl zij onder behandeling was, doorgeschrapt, op den eenigen grond, dat de daarin tegen den Koning van Engeland gedane beschuldigingen op het punt van zaken niet stipt waar werden beschouwd.

Eene andere verklaring van het voorgaande is onnoodig, om de valschheid aan te toonen van Mr. Douglas' bewering, dat de onderteekenaars der Onafhankelijkheidsverklaring de negers er niet bij insloten, toen zij verklaarden dat alle menschen gelijk geschapen waren.

Mr. Douglas wilde ons doen gelooven, dat "alle menschen" in de Verklaring slechts blanke menschen wilde zeggen— maar Mr. Jefferson spreekt in het voorgaande als alleen toepasselijk zijnde op negers en ten einde meer nadruk aan het woord "menschen" te geven, gelijk het hier boven is uitgedrukt, schreef hij het in groote kapitale letters, daar door duidelijker aanduidende, dat het woord menschen in de Onafhankelijkheidsverklaring voornamelijk de slavenbevolking omvatte. Waarlijk Mr. Douglas, ga naar Mr. Jefferson en onderzoek het oorspronkelijke opstel der Onafhankelijkheidsverklaring en gij zult misschien nog leeren een mensch te zijn.

JOHN L. BURTON.

Voor de Nieuwsbode.

MIJNHEER DE REDACTEUR!

Het is hier bekend, dat ik tegen het lage en gemeene streven, in onze moedertaal tegen de zich in schijn noemende democratische partij schrijf. Een duitsch katholiek bragt mij om deze reden No. 34 van de "Christliche Apologete", van 23 Aug. ll., het orgaan der Duitsche Methodisten kerk, en zeide: "vertaal dit voor uwe landslieden; men ziet hier hoe de Duitschers en Hollanders de eersten waren, welke hunne stem tegen de slavernij verhieven. Op de Graeff is een hollandsche naam, en toon den Hollandsche Neger Democraten, dat zij de beginselen hunner vaderen, die de moordschavotten en de mutsaardvlammen zoo onverschrokken hebben getart, verlaten hebben, en dat zij door eenige karakterlooze lieden misleid worden." Ik verzoek U derhalve het volgende bij onze landgenooten rond te brengen.

Met achting ben ik uw Vriend en vrijheid lievende Landgenoot,

H. DE JAGER.

GALENA, Illinois.

P.S. Wij geven eene getrouwe, geene vrije vertaling.

De Duitschers verhieven het eerst in Amerika hunne stem voor de regten der menschen.

Het voortreffelijke maandwerk *Geist der Weltliteratur* van Dr. WIESNER geeft eene gallerij van Duitsche mannen, die zich in de 17 en 18de eeuw in Amerika beroemd maakten. In de 2de dezer schetsen: *Pastorius und seine Genossen* wordt het hier volgende belangrijke actenstuk bekend gemaakt, hetwelk bewijst, dat de Duitschers (en Hollanders), het eerst van allen volkplanters in dit nieuw land, hunne stemmen voor het regt der menschheid verhieven en de slavernij in den ban deden.

De Duitschers, die zich op deze menschlievendheid beroemen konden, hadden zich onder Pastorius uit Frankenland, in het jaar 1683, aan de nog woeste oevers der Delaware in Pennsylvanie nedergelaten en *Germantown* gesticht, hetwelk zij eene vrije Oud-Duitsche wetgeving gaven. — Deze stad was voor langen tijd de vergader plaats der Duitsche landverhuizers.

Het zorgvuldige, vlijtige en stille gedrag lokte weldra vele Kwakers derwaarts, wier zienswijze en zeden die der Duitschers veel nabij kwamen, waarom zij de duitsche Kwakers (*German friends*) (duitsche vrienden) noemden. Maar de vrome engelsche Kwakers kochten en verkochten zwarte slaven en scheidden daardoor slavinnen van hare echtgenooten, kinderen van hunne ouders. Dit zagen de Duitschers (en Hollanders) met diep zedelijke ontroering, en zij maakten de Kwakers onophoudelijk ernstige verwijtingen over hun onregt, zonder dat zij hen daarvan terug brengen konden. Ontevreden daarover verzamelden zij zich; Pastorius en zijne vrienden bespraken deze gewigtige zaak en stelden het volgende actenstuk op, hetwelk toont, met welken diep zedelijken ernst de Duitschers (en ook Hollanders) de onderdrukking der Afrikanen veroordeelden en met welke geestelijke en zedelijke wapenen zij tegen dezelve in de bres traden. Het actenstuk luid als volgt:

"Aan de maandelijksche Vergadering der "Vrienden" ten huize van RICHARD WORRETT, in het stadsgebied van Dublin, (alwaar deselve toen gehouden werd).

Dit zijn de gronden, waarom wij tegen den Menschenhandel zijn:

Is er ergens een mensch, die op deze wijs wil behandeld zijn, die namelijk wilde, dat men hem tot slaaf maakt en hem gedurende zijn heele leven als slaaf houdt?

Hoe vreesachtig en kleinmoedig zijn velen in volle zee, wanneer zij een vreemd schip ontwaren, terwijl zij zich bevreesd maken, dat het een Turksch schip kon zijn, en dat zij zullen gevangen genomen en in Turkije als slaven verkocht worden?

Waardoor is uwe handelwijze beter dan die der Turken?

Van degenen die zeggen, dat zij Christen zijn, is het oneindig slechter; want wij hooren, dat het grootste deel dezer negers tegen hunne toestemming hier heen gebragt wordt, en dat velen hunner gestolen zijn.

Hoewel zij zwart zijn, zoo kunnen wij dan nog niet begrijpen, dat het meer geoorloofd is, hen als slaven te houden, dan dat het bewilligd is blanke slaven te houden.

Er bestaat een gebod, dat wij alle menschen zoo behandelen zullen, gelijk wij zelven behandeld wenschen te worden.

En zijn niet degenen, die menschen stelen of rooven en degenen, die hen koopen, aan elkander gelijk?

Hier heerscht, als regt en verstandig, de vrijheid des gewetens, hier moest even zoo goed de vrijheid des ligchaams zijn, uitgenomen voor boosdoeners, het welk een ander geval is.

Maar daar tegen verheffen wij ons, dat men menschen hier brengt, of hen steelt en dan tegen hunnen wil verkoopt?

In Europa worden vele wegens het geloof onderdrukt; hier onderdrukt men hen, die eene zwarte kleur hebben.

Wij weten dat de menschen geene echtbreuk bedrijven zullen; maar eenigen onder ons breken den echt van vreemden, door dat zij vrouwen van hunne echtgenooten scheiden en haar andere geven, terwijl eenigen de kinderen dezer ongelukkige wezens aan vreemde lieden verkoopen!

Ach! bedenkt U wel, daar Gij zoo handelt, of Gij op deze wijs wilt behandeld worden, en of dit het Christendom past.

In deze zaak overtreft Gij Holland en Duitschland; deze geven U eenen slechten naam in alle overige landen van Europa waar men hoort dat de Kwakers hier de menschen zoo behandelen, als men daar het vee behandelt.

Om deze reden hebben velen in Europa noch lust noch neiging, hier over te komen. — En wie zal uwe handelingen verdedigen of verontschuldigen?

Wij waarlijk kunnen het niet doen, het zij dan dat Gij ons iets beters leert, dat Christenen namelijk de vrijheid hebben, zoo te handelen.

Wat grooter kwaad in de wereld konde tegen ons bedreven worden, in geval de menschen ons roofden, of weg stalen en ons in vreemde landen als slaven verkochten, waardoor de echtgenooten van hunne vrouwen en kinderen gescheiden worden?

Dit is thans het geval; maar men handelt daarbij niet zoo als men self daarbij wenscht behandeld te worden. Daarom maken wij tegenwerpingen en zijn tegen dezen handel in de ligchamen der menschen. Wij, die beweren, dat de wetten geen stelen veroorloven, moeten even zeer vermijden, zulke dingen te koopen, die gestolen worden; ja, wij moeten veel meer, wanneer het mogelijk is, daartoe behulpzaam te zijn, dit rooven en stelen beletten.

En zulke gestolene of geroofde menschen, behooren van der roovers magt bevrijd en, gelijk in Europa, op vrije voeten gesteld te worden.

Dan zou te Pennsylvanie eenen goeden naam hebben, in plaats dat het wegens deze zaken eenen slechten heeft. Zijn niet vele Europeanen begeerig te weten, op welke wijs de Kwakers in hunne provincie (landschap) regeren. Zien niet de meeste met ongunstige oogen op ons.

Is echter dit (gedrag tegen de slaven) eene goede daad, wat zullen wij dan slecht noemen?

Zouden eens de slaves, die men zoo gruwzaam en hartnekkig onderdrukt, sich vereenigen, souden zij voor hunne vrijheid vechten, en u heeren en jufvrouwen zoo behandelen als zij van u behandeld werden — zullen dan deze heeren en dames het zwaard in de hand nemen, en krijg voeren tegen hunne arme slaven, zoo als velen, van welke wij gelooven kunnen, dat zij niet weigeren zouden dit te doen? (*)

Of hebben de arme negers niet even veel regt, om voor hunne vrijheid te vechten, als gij hebt, om hen in slavernij te houden?

Overweegt wel of deze zaak goed of slecht is! En in geval dat gij het voor goed houdt deze zwarten op zulke wijzen te behandelen, wenschen en verlangen wij van u in alle liefde, dat gij ons, het geen tot heden niet geschied is, leert dat Christenen de vrijheid hebben zoo te handelen. Alsdan zullen wij over dit punt bevredigd worden, en even zoo onze vrienden en bekenden in het land onzer geboorte, waar het schrik baart, of zulk eene afschuwelijke zaak is, dat menschen in Pennsylvanie op zulk eene wijs behandeld worden, te vreden stellen kunnen.

Dit komt uit onze vergadering in Germantown, welke op den 18 Febr., 1688, gehouden werd, en er werd besloten dat het aan de maandelijksche vergadering (der Kwakers) in Richard Worrett's huis zoude worden overhandigd,

GERRETT HENDERICH.
DERICK OP DE GRAEFF.
FRANCIS DANIEL PASTORIUS.
ABRAM OP DE GRAEFF.

(Onze lezers kunnen gemakkelijk zien, dat, de heeren D. en A. op de Graeff. volgens de spelling hunner namen, Hollanders waren. Vert.)

De ondergeteekenden vormden de overheid der Duitsche Stad en de voorgaande verklaring, welke ons toont hoe men te dier tijd onder de Duitschers (en Hollanders) in de oude en nieuwe wereld over de slavernij dacht, bevat de eerste tegenstreving, die op het Amerikaansche grondgebied (Continent) tegen de onderdrukking der menschenregten afgekondigd werd. — Welke uitwerking veroorzaakte zij. De Kwakers waren in groote verlegenheid; want de gedachten waren al te scherp en regtmatig, om wederlegd te worden. Eindelijk besloten zij, nadat de zaak in drie vergaderingen besproken was. *"Dat het in strijd met de wetten was slaven te houden."*

Als nu ook de meeste slavenhouders hunne slaven niet vrijgaven, als verder, naar Graham, de wetgevende vergadering, van welke de Duitschers in Germantown de afschaffing der slavernij verlangden. op dit verlangen geen acht gaf, kochten toch vele Kwakers in het vervolg geene Afrikanen, en het getal derselven bleef in verhouding tot de vrije bevolking in Pennsylvanie veel kleiner, dan in de andere Amerikaansche volkplantingen.

Eere voor deze Duitschers (en Hollanders), die eene menschelijkheid en een gevoel des regts hebben erkend, zoo als de 88 jaren later volgende erkenning van menschen regten niet schooner en warmer aan den dag gelegd werd. Dat onze Hollandsche Democraten en de *Hollander* en zijns gelijken er een voorbeeld aannemen. Dit actenstuk zal onze denkende lezers genoeg bewijzen, dat het gene, wat de *Hollander* en zijne zich te noemen schuwende handlangers onzen eenvoudige medeburgers voorhouden veelal bedrog is

H. DE JAGER.

GALENA, Ill.

☞ *Indien de Grondwet door plaatsgebrek niet verhinderd is dan neme zij dit spoedig op.*

H. d. J.

*) Het scherpe dezer plaats is tweesnijdend, wanneer men bedenkt dat de Kwakers niet slechts het bloedvergieten, maar ook het dragen van wapenen verfoeijen.

Ontzettend voorval uit het leven van Jack Wilson,

den ongelukkigen Kapitein der vergane stoomboot Lady Elgin.

Het was in het jaar 1841, dat de schrijver van deze mededeeling met hem bekend werd, toen in dienst van de heeren Mendenhill & Converse, als Kapitein van de Algonquin, een der twee eenige schepen, die dat jaar op het Meer Superior in den handel waren.

In het begin van November, hetgeen laat is voor dat gedeelte des lands, voeren wij van La Pointe, om Sault St. Marie af te komen, ten einde met het schip te overwinteren. Toen wij tegenover Copper Harbor en Isle Royal gekomen waren, kwam er uit het oosten een storm op, vergezeld van regen en jagtsneeuw. Hier legden wij om — met geene haven digter bij, dan dertig, tachtig en twee honderd mijlen, — en dat op de slechtste plaats op de hoogte van Point Kewenaw, waar de golven het hoogste liepen. Hier waren wij, in tegenwind, met jagtsneeuw, regen en hagel. De wind kermde en floot door het want van ons schip.

Des nachts ten twaalf ure zat alles vol ijs — de dekken, stengen, touwen, en in de kajuit. — Wij wierpen onsen opperlast overboord. Ons schip hield van het land af — zoo als wij dachten — en ten twee ure liep de wind om naar het noorden, en met denzelven kwam eene sneeuwbui, door welke wij arme kerels — vijf in getal — zelfs het andere einde van ons schip niet konden zien, — en er lag thans sneeuw op het ijs en op het dek. Wij hadden den dag te voren het land uit het gezigt verloren, en wisten niet hoe spoedig wij aan grond of op klippen konden gedreven worden, want de gansche kust aan beide zijden is ruw en oneffen. Geen sterrenlicht, geen lichttoren en bij den dageraad geen land in het gezigt. "Wij moeten weder door den wind wenden." seide Kapitein Wilson. "Watts, naar het voorseil."

"Aye, Aye, Sir!"

"Gereed!"

"Ja, Kapitein"

"Scherp aan lij! Laat los en haal," riep de Kapitein. O, God! Geen lapje bewoog zich! Geen touw verroerde zich! te vergeefs draaide de helmstok van het roer; het schip stoof voorwaarts

"Jongens, ons schip is een *ijsberg!* Alles is vastgevroren!" en Courtney voegde er bij, "dan zijn wij zeker van land en dood!"

"Courtney, ga naar boven en snijd de touwen los en laat het groote zeil neder."

De moedige jongen ging naar boven en bereikte het dwarsstuk van den grooten mast, en begon met eene hand de bezaanstouwen af te snijden, doch, bijna buiten adem gewaaid, kwam hij naar beneden zonder zijne zware taak volbragt te hebben, en viel bijna tien voet laag, doch werd in het zeil gevangen, zijne handen en zijn lijf koud en stijf.

"Watts, beproef gij het." De gewillige Watts bereikte weldra den top; maar O! Welk een vreeselijk gezigt! Daar slingerde zijn ligchaam in de lucht, slechts aan eene hand hangende; en elk oogenblik verwachtte ik hem vijftig schreden van het schip af in het water te zien. Maar zijn mes kon zijn doel niet vervullen, en ook hij kwam langzaam naar beneden; zijne hand was stijf en bloedeloos.

"Zie, jongens, daar is ons kerkhof." De Kapitein wees naar de woeste klippen, die met sneeuw en ijs bedekt waren, ongeveer eene halve mijl van ons af, regt in onzen koers. "O God, red ons!" Jack Wilson was in een oogenblik beneden in de kajuit en weder boven, met eenen gordel, dien ik had, om het lijf gebonden, en eene bijl tusschen den gordel en zijn lijf gestoken.

"Ik zal gaan en dat doodsanker losmaken," zeide hij. Ik kon in Jack's oogen die ontembare veerkracht zien, die hem in het uur des gevaars nooit verliet en die dien man altijd kenmerkte. In een oogenblik was hij naar het kruisstuk geklommen — en ik hield mijnen adem in — en hij begon met de eene hand het bevroren want af te hakken. De bezaanstouwen waren doorgehakt, en langzaam liep het groote zeil om; en de kapitein was nog op het kruisstuk. De schoener gehoorzaamde even vlug de hand en draaide van de kust af. O, wat eenen snikkenden juichkreet trachtten wij te slaken. Nog vijf minuten langer, en wij zouden tegen de klippen van Grand Island geworpen zijn. Jack kwam naar beneden; hij sprak geen woord; hij ging naar onder in de kajuit en wierp zich geheel uitgeput op den ijsvloer neder. Zijn gezigt was koud, zijne oogen glinsterden als die van eenen dooden, en wij konden geenen adem in hem bespeuren.

"O God, hij sterft!" riepen mijne kameraden.

Wij wreven em, stookten ons vuur op, bedekten hem met onze dekens en jassen, en er kwam eindelijk een lang bedroevend gekerm — dat gekerm, welk eene trilling van vreugde zond het als eenen electrieken schok door mijn gansch gestel. En niet zoodra was hij tot bewustzijn gekomen, of hij zag met gretige blikken rond en fluisterde flaauw:

"Jongens, zijt gij allen behouden?"

"Ja, Jack Wilson, wij zijn allen behouden," was ons traanvol antwoord. Ik wierp mij bij hem neder en schreide gelijk een kind; en nimmer heb ik Jack Wilson ontmoet, zonder met eenen traan van dankbaarheid in zijne oogen te zien. — Thans is hij niet meer. Zijn grootmoedig hart is omgekomen in de baren, tegen welke hij zoo lang gestreden had. Niet meer zal zijne krachtige ziel de onze leiden. Er zijn weinig zoodanige menschen in deze baatzuchtige wereld. Hij was een goed zwemmer; hij kon zich zelven gered hebben, doch stierf zonder twijfel in de poging om anderen te redden.

Ik wil een van vijf honderd personen zijn, die vijf dollars willen geven, om op een der kerkhoven van Chicago een gedenkstuk op te rigten, het geld te zenden aan Gurdon S. Hubbard, te Chicago. dien de schrijver heden per brief daarvan zal verwittigen, daar hij vermelden heer kent. — *M. Wisconsin.*

DE ORANJE GENOOTSCHAPPEN IN CANADA. — De jongste opschudding in Canada, veroorzaakt doordien de Oranje genootschappen dier Provincie den Prins van Wales als eenen protestantschen prins wilden verwelkomen, doch door den Prins, of liever zijne raadgevers, hierin werden verhinderd, heeft de nieuwsgierigen de geschiedenis doen naslaan, om te weten van waar deze verdeeldheid afkomstig is.

Willem de derde, Prins van Oranje, die koning Jacobus van den troon van Engeland stiet, werd inzonderheid als de vertegenwoordiger van het protestantismus beschouwd, en daarom werden er vereenigingen of genootschappen onder den naam van Oranjemannen opgerigt — met het doel om de zoogenaamde vervolging der Roomsch Catholieken, als zij in magt waren, tegen te staan. De Hertog van Wellington was een lid van dit genootschap, en bijna de gansche koninklijke familie van Engeland, met uitzondering van den Hertog van Kent, den vader van koningin Victoria. Natuurlijk strekken dergelijke vereenigingen tot bevordering van godsdienstige verdeeldheden, en worden thans door de wijze Staatsmannen van Engeland afgeraden. Als een bewijs van den geest dezer vereenigingen dient, dat de op den verjaardag gedronkene toasten vol bitterheid zijn tegen de Roomsch Catholieken.

Men zegt, dat de Prins van Wales te Kingston wenschte aan land te gaan, en de Oranjemannen plegtig te ontvangen, doch de Hertog van New Castle weigerde het. Dit dient om aan te toonen dat Prinsen, even als gewone menschen, niet altijd hunnen zin kunnen hebben. Een berigt zegt, dat de Prins tranen stortte, om dat het hem niet vergund werd te Kingston aan land te gaan. Men zegt, dat er in Canada honderd duizend Oranjemannen zijn, en zij zijn zoo verontwaardigd over de weigering van den Prins van Wales, om hen als een afzonderlijk ligchaam te ontvangen — dat zij tot eene aanhechting aan de Vereenigde Staten zullen overhellen. Doch zoo lang als zij denken, dat de jonge Prins met hen in gevoelen overeenstemt, kunnen zij niet ongetrouw aan Engeland worden.

VREESELIJK SPOORWEG ONGELUK. — Wij zijn af weder geroepen, om een bloedig ongeluk op onze publieke wegen mede te deelen, door hetwelk het leven van een aantal menschen opgeofferd, en een nog grooter getal gewond en verminkt is. De passagierstrein, die gisteren avond omstreeks half acht van Elkhorn te Delavan aankwam, werd door eenen goederentrein op het lijf gereden, waardoor vijf personen oogenblikkelijk gedood en twintig of dertig gewond werden.

De dus verongelukte trein bestond uit een locomotief, eenen goederenwagen, twee passagierswagens en eenen houtwagen. Het was een gewone trein, die passagiers van de Walworth County tentoonstelling vervoerde, welke dien dag te Elkhorn gehouden werd, naar de dorpen langs den Racine weg tot Beloit toe. De trein liep zeer snel, nadat hij Elkhorn verlaten had, en de conducteur zeide, dat er een goederen trein achter was, en hij moest maken dat hij dien uit den weg bleef.

In het dorp Delavan aangekomen zijnde, hield de trein ongeveer 20 roeden van het depot af op, om water in te nemen. Hij had daar niet meer dan eene minuut gestaan, of de vrachttrein van Elkhorn kwam de kromte in dien weg om, welke op dat punt nog al scherp is, en liep op den passagierstrein. Het platform van den houtwagen was vol mannen en jongens, doch zij hadden gelukkig den tijd, om er af te springen en zich te redden. De houtwagen werd toen voorwaarts in den achtersten passagierswagen gedreven, er geheel doorheen, en een gedeelte van denzelven drong in den voorsten passagierswagen. Er doorgaande maakte het den vloer schoon en nam elke bank met degenen, die er op zaten, weg, en wierp het wrak in de ruimte tusschen de wagens en op het achterste van den voorsten passagierswagen. Op den top van dezen verwarden hoop verhief zich de houtwagen met zijne wielen, en de wielen van den passagierswagen, die vernield was. Beneden dit alles bevonden zich ongeveer vijf en zeventig of tachtig menschelijke wezens — sommigen op staande voet gedood, anderen ter dood gewond, en nog anderen, die van de door ijselijke kwetsuren veroorzaakte pijn krompen. Het was een ontzettend gezigt.

De stukken der vernielde wagens waren zoo vast te samen geklemd, dat het een half uur duurde, eer de verwarde hoop kon worden weggeruimd, zoodat men er het volk kon uitkrijgen. Er werden toen twee mannen, eene vrouw, en twee jongens dood gevonden.

Tusschen de twintig en dertig personen waren meer of min gewond, en van acht of tien derzelven verwacht men, dat zij sterven zullen. Het eenige wonder is, dat er niet meer personen gedood zijn.

Het is duidelijk, dat er hier eene slagting van menschen heeft plaats gehad, veroorzaakt door de achteloosheid van hen, onder wier hoede de trein stond. Het schijnt, dat de allergewoonste zorg en behoedzaamheid, onder deze omstandigheid, deze ijselijke opoffering van menschenlevens zou hebben voorgekomen. Wij vertrouwen dat de schuldigen, wie zij ook waren, de straf zullen ontvangen, die zulke misdadige zorgeloosheid verdient. Voordat wij verdere inlichting ontvangen hebben, zijn wij niet geneigd te zeggen, wie de personen zijn, die gestraft moesten. Wij vernemen, dat de conducteur van den passagierstrein zegt, dat hij te Elkhorn den last had achtergelaten, den goederentrein op te houden. Als dit zoo is, werd er op dien last geen acht geslagen, of de conducteur van den goederentrein gehoorzaamde er niet aan. — *Janesville, Wis., 15 Sept*

Een schrijver uit Delavan zegt, dat geen van beide treinen een rood licht op had. — *R. N.*

EEN MAN VERMOORD, OM HET VERBRANDEN VAN EEN BAKSEL BROOD. — Een der beestachtigste moorden, welke wij in den jongsten tijd vernomen hebben, werd des avonds van den 3ded dezer te Chicago bedreven. Een duitsche bakker, met name Adam Hageman, die somtijds aan duivelsche vlagen van woede onderhevig is, vond dat zijn knecht, Henry Castor, onachtzaam een baksel brood verbrand had. De *Press & Tribune* zegt: —

"In eene vlaag van woede om dit voorval sloeg hij Castor met zijne vuist neder. De gevallene rees op en liep uit den winkel. Hageman greep een stuk plank, dat in eenen pastijbak gebruikt werd en door het bestendig gebruik in den oven gebakken was, tot dat het bijna zoo hard was als ijzer; en volgde hem. Toen hij hem ilhaalde, sloeg hij hem met groot geweld, en duwde hem door de heining, alwaar de arme kerel in de sloot lag, tot dat hij er door de buren werd uitgehaald, als wanneer het leven was uitgebluscht.

"De moordenaar, wiens woede bedaard was; was middelerwijl naar het huis teruggekeerd en ging weder koelbloedig aan zijn werk. Toen hem berigt werd, dat de man dood was, legde hij geene ontroering aan den dag maar antwoordde:

"Dan geloof ik, dat ik aan het einde gekomen ben; alles wat gij te doen hebt is het touw om mijnen hals te doen.

"Daarop verzocht hij de policiebeambten, te wachten tot dat hij een baksel brood, dat hij juist voor den oven toebereidde, gereed had, aanmerkende, de doode kan voor zich zelven zorgen; wij moeten op de levenden passen, en die moeten brood hebben."

Hageman is in de gevangenis geplaatst. Er worden buitengewone voorbeelden verhaald van zijn hevig karakter, en groote ligchaamskracht. Eenen langen tijd was hij de schrik der policie, met welke hij verscheidene ontmoetingen heeft gehad.

ONTZETTEND VOORVAL MET EENE RATELSLANG. — Een jongman, met name Frederick Smith, werkzaam als drijver op de farm van Mr. Charles Stumcke, nabij de Bourbon, in Crawford co., Ohio, ontkwam eenige dagen geleden op eene wonderbare wijze eenen ijselijken dood. Hij was bezig met hout op zijnen wagen te doen, toen eene groote ratelslang uit hare schuilplaats onder den houtstapel voor den dag sprong, en haar glibberig lijf om zijnen arm begon te winden. De jongman werd zeer akelig en zou waarschijnlijk onder den schok bezweken zijn, als hem, juist op het netelig oogenblik, geene woorden van aanmoediging van eenen kameraad daar digt bij waren toegeroepen. Smith werd terstond met nieuwe hoop bezield. Den raad van zijnen kameraad volgende, greep hij den kop der sissende slang op eene wijze, die haar belette hare tanden te gebruiken, en hield hem stevig van zijnen arm af.

De beschrijving. welke ons van het voorkomen des jongmans op dit oogenblik gegeven is, is allerontzettends. De doodelijke bleekheid, die eerst op zijn gezigt werd waargenomen, verdween, om plaats te maken voor roode wangen en woeste, vastberadene oogen. Zijn greep om het monster was als die van eenen reus. Eindelijk versterkte de slang, die gevoelde dat zij om het punt was van het onderspit te delven, de klemming harer kronkels om den arm. Dit veroorzaakte groote pijn, ofschoon het den jongen Smith den kop niet deed loslaten. Het was eene worsteling om het leven, en den kop der slang los te laten zou ongetwijfeld zijnen dood ten gevolge hebben gehad.

De jongman hield daarom stevig vast, tot dat zijn kameraad hem te hulp kwam, en de slang van den arm hielp loswinden. Toen hij verlost was, volgde er eene ontspanning op de hevige spanning, waarin Smith geweest was, waardoor hij van uitputting nederviel. Het dier werd spoedig afgemaakt, en men bevond dat het vier voet en drie duim lang was, en drie en dertig ringen had. — *Evening News, 13 Sept*

EEN SLAAPWANDELAAR OP DEN SPOORWAGEN. — Eenige dagen geleden stond een heer in eenen slaapwagen op den Meerkust Spoorweg, aan deze zijde van Erie op, en de conducteur zag hem met opene oogen, en zonder rok en laarsen, doch had er geene gedachte op dat hij sliep en liet hem voorbijgaan. Hij ging door en opende de deur van den wagen, de trein was in vollen gang, en de man is slapende en alleen op het platform. Hij gaat den trap af, en — weldra soekt de conducteur hem overal op den trein, maar hij was niet te vinden. Er werd een man op eenen paardenwagen teruggezonden, en deze vond hem, niet veel beseerd, maar zeer gek. Het eerst dat hij tot zijn bewustzijn kwam, draaide, tuimelde en huitelde hij in het zand, en de ratelende trein snelde voort onder eene volle maan, zoo onbewust van zijnen toestand, als hij eene minuut te voren geweest was. — *Buffalo Republic.*

BLONDIN HEEFT WOORD GEHOUDEN — Bij gelegenheid dat de kroonprins van Engeland den waterval van den Niagara bezocht, wedijverden de twee koorddansers Blondin en Farini in halsbrekende kunsten. De eerste hield echter zijn woord en waagde dit maal meer zijnen hals, dan de waterval nog gezien had.

Eerst liep hij op een pruikenmakersdraf je tot in het midden der koord, bleef toen staan en trok schijnbaar zonder moeite zijne bovenkleederen uit. Toen ging hij, met het hoofd naar beneden, aan zijne voeten boven den vreeselijken kolk hangen, waarna hij, met eene groote inspanning, zijne staande houding op de koord wederkreeg.

Vervolgens ging hij op de koord de rivier over met eenen man op den rug en eindelijk deed hij zijne gevaarlijke reis op stelten, die tot de regthoekige stutten voor de voeten, drie voet hoog waren. Het was voor het eerst, dat hij zulks ondernam.

Deze stelten hadden van onder eene kleine, scherpe vork of iets dergelijks om op het touw te houden. Zij reikten tot aan de oksels zijner armen, en waren met riemen vastgemaakt. Op een of twee plaatsen scheen hij moeite te hebben om zijne stelt bij elken stap, dien hij deed, los te krijgen, doch hij volbragt de wonderbare daad, en werd door den Prins en diens gevolg, alsmede door de hartelijke juichkreten der zamengevloeide menigte, geluk gewenscht. Hij was zeer bleek toen hij den oever bereikte, en zijn gezigt droeg merkbare teekenen zoo wel van inspanning van geest als van ligchaam. Men schat dat zijne ontvangsten van de plaatsen aan beide zijden, en van de duizend personen op de brug, een zuiver bedrag van ten minste $ 1,000 zullen uitmaken. Hij verzekert ten stelligste, dat dit voor het laatst is, dat hij die gevaarlijke reis deed, daar hij naar Europa gaat.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

FORT SMITH, 13 Sept. Een man, die zijnen naam opgaf als William Owen, hoedelijk van Louisville, werd gisteren gearresteerd voor plan-

...gebragt en in de gevangenis gezet. Gisteren avond ten elf ure, werd hij met geweld uit de gevangenis gehaald en eene poging gedaan om hem aan eenen boom op te hangen. Terwijl de strop om zijnen hals werd gedaan, wierp hij het touw af en vlugtte. Hem werd terwond door de verwoede menigte eene lang koge's nagezonden. Men bragt hem toen naar den kerker terug, alwaar hij nu in eenen stervenden toestand ligt.

Er werd heden een andere paardendief binnengebragt, en deze zal ongetwijfeld in het lot van zijnen kameraad in madrijf deelen.

NIAGARA FALLS, 17 Sept. De Prins van Wales ging heden naar de amerikaansche zijde, en bezocht Goat Island en de verschillende gezigten van den Waterval. Hij ging over de Hangende Brug en bezocht den draaikolk, enz. Hij gaat in den morgen naar Queenstown, om den eersten steen te leggen van eene obelisk, waar Brock gevallen is, en in den namiddag gaat hij naar Hamilton, waar de Jaarlijksche Provinciale Tentoonstelling ingaat.

NEW ORLEANS, 17 Sept. De *Star of the West*, die den 13den Havana verliet, is behouden aangekomen.

De spaansche oorlogsstoomboot *Francesco Alvarea* was op den 7den van Truxillo te Havana aangekomen, en meldt dat de britsche oorlogsstoomboot *Icarus* aan het overvoeren was van troepen onder Generaal Alvarzo, naar de Rio Negro, waar Walkers leger gekampeerd was. De booten van den *Icarus* namen Walker met zijne zeventig man gevangen, en allen werden naar Truxillo gebragt en aan de overheden van Honduras overgeleverd.

Walkers manschappen waren zeer behoeftig en velen ziek. Zij wenschten naar de Vereenigde Staten terug te keeren, als wanneer zij beloofden nimmer eene andere expeditie tegen Centraal Amerika te zullen aangaan. Walker en kolonel Sudler zouden worden doodgeschoten. De Guatemala expeditie kwam aan na de gevangenneming van Walker.

De brik *Hope*, is den 2den van Vera Cruz gekomen. Miramon was in de stad met 8,000 man.

Omaha, 19 Sept. De eerste doorgaande V. S. Brievenmaal van Denver kwam hier Zaturdag avond aan met berigten tot den 7den. De Commissie van waakzaamheid voerde eenen verdelgingskrijg tegen de dobbelaars en dieven. Vijf werden er door haar op den 6den opgehangen, een van welke van den postwagen werd gehaald, terwijl hij op reis was.

NEW ORLEANS, 20 Sept. De stoomboot Francisco kwam te Havana aan. Zij berigt, dat walker en Sadler waren doodgeschoten. De manschappen had men ongedeerd laten gaan.

LEVENSVERZEKERING.

Zij, die deze *veiligste en goedkoopste* bescherming voor hunne huisgezinnen verlangen, kunnen zich dezelve in onze Wisconsin Compagnie verwerven. Deselve is wezenlijk reeds eene staatsinstelling geworden, daar zij agenten en begunstigers heeft, onder de beste zakendoeners in al de voornaamste plaatsen des Staats. Er is niet langer aan te twijfelen, dat levensverzekering even goed kan gedreven worden in Wisconsin als in Connecticut of eenigen anderen oostelijken Staat.

Terwijl dus aan de eene zijde pligt eischt, dat de menschen hun leven verzekeren, vordert ook dezelve, dat zij hun geld behouden, om het te huis uit te zetten. Vertrouwende dat onze onderneming meer dan even gelukkig geslaagd is, dan al de vroegeren, verzoeken wij onze medeburgers hartelijk, in ons kantoor te komen, Zuid West Hoek der Main en Wisconsin Straat, en zelve te onderzoeken.

S. S. DAGGETT, Pres.
A. W. KELLOGG, Sec.

MILWAUKEE, Wis.

☞ Agenten te Sheboygan, Wis.
ELLIS & JONES.

WENDING DES LEVENS.

Gij staat aan eene wending des levens, een tijdstip, beide voor mannen en vrouwen, waarin het ligchaam moet opgebrast worden, om het in staat te stellen de kaap om te varen, niet alleen met zekerheid, maar met vrijheid van ziekte daarna Hooflands Duitsch Bitter, het beste tonicum van de wereld, zal uw gestel versterken, en u eene levenskracht geven, die u in staat zal stellen, om veilig alle hagchelijke tijdperken door te loopen. Dit bitter is te koop 418 Arch Street, Philadelphia, Pa., en bij alle droogisten en medicijnverkoopers, tegen 75 cent de flesch.

☞ Agenten voor den verkoop van *Dr. Hoofland's Duitsch Bitter*: — J. J. Brown & Co., W. F. Davis, en A. F. Wheeler, te Sheboygan; N. C Farnsworth, te Sheboygan Falls; P. H. Smith & Co., te Plymouth; Keach & Stephens, te Greenbush; en A. J. Brickner & Co, te Cascade.

(UIT DE ST. LOUIS *COMMERCIALIST*.)

☞ Het verwt niet, maar geeft leven, gezondheid en schoonheid aan het verwelkende, vervallende en doode, als door tooverwerk dat herstellende, hetwelk men onherroepelijk verloren waande. Bijna kale hoofden en andere bijna wit, worden dagelijks tot hunne vorige schoonheid teruggebragt, en met puisten en vlakken bezaaide gezigten worden zoo glad gemaakt als dat eens kinds en zoo blozend als dat eener roos, en dat alles door het gebruik van Professor Wood's Hair Restorative.

WAARSCHUWING. — Wacht u voor niets waardige namaaksels, daar er reeds verscheidenen op de markt zijn, die verschillende namen dragen. Gebruikt geen middel, als niet de woorden (Professor Wood's Hair Restorative, Depot St. Louis, Mo., en New York) in de flesch geblazen zijn. Verkocht bij alle droogisten en Patent Medicijnen verkoopers. Als mede bij alle verkoopers van galanterien en toilet goederen in de Vereenigde Staten en Canada.

JUDSON'S BERGKRUIDEN PILLEN.

Hoe vreemd en wonderbaar schijnt het ons dikwijls, dat een geneesmiddel, hetwelk uit eenvoudige bergkruiden en wortelen bestaat, zoo zeker ziekten opsporen en genezen zou; hoe verbazend, dat de Indianen zoo lang en zoo goed een geheim zouden bewaren, hetwelk de naspooring van de grootste geneeskundigen ontsnapt is, welke de wereld ooit gezien heeft. Het is waar, de oude bewoners van Mexico waren een vreemd geslacht, hetwelk de Spanjaarden in groote steden vonden wonen en bij hunne vreemde zeden en godsdienst zoo goed beschaafd zijnde als hunne veroveraars. Met de woorden van eenen schrijver van naam, "Zij zijn van de aarde verdwenen, hunne steden zijn reusachtige puinhoopen, hunne koningen en vorsten, zoo magtig in hun leven, zijn vergeten; hunne bouwvallen en hunne geneeskunde alleen zijn overgebleven." De eenparige getuigenis van alle verstandige personen is, dat JUDSON'S MOUNTAIN HERB PILLS het best slagende geneesmiddel van de wereld zijn, om ziekten te genezen.

Judson's Mountain Herb Pills worden verkocht bij alle medicijnkoopers.

☞ Aanwijzing van het gebruik der pillen. Gewoonlijk neemt men slechts drie pillen; — doch zwakke personen moeten met een of twee beginnen; sterke kunnen er zes op eens nemen.

Republikeinsche County Conventie

voor Sheboygan County, om Candidaten voor de verschillende County ambten te benoemen, op Zaturdag den 6 October, des morgens ten 10 ure, te Plymouth. De verschillende towns zijn tot het volgende getal delegaten geregtigd:

Abbott 2, Greenbush 5, Herman 2, Holland 4, Lima 4, Lynden 6, Mitchell 2, Mosel 1, Plymouth 4, Rhine 1, Russell 1, Sheboygan city—1ste Waard 2, 2de Ward 3, 3d Ward 1, 4th Ward 2, Sheboygan town 1, Sheboygan Falls 3, Sheboygan Falls village 4, Scott 3, Wilson 2.

N. C FARNSWORTH
JOHN GROVE.
A. POTT. } Com,

25 Sept 1860

MARKTPRIJZEN.

Wekelijksch verbeterd door BACOT & SPRANGERS.

SHEBOYGAN, Wis., den 26 September 1860.

blanke Winter Tarwe,	℔ bushel	$ 0.95 @ 0,00
Roode W. en Z. Tarwe,	,, ,,	– 0,70 @ 80.0
Rogge,	,, ,,	– 0,40 @ 0,50
Gerst	,, ,,	– 0,40 @ 0,44
Haver	,, ,,	– 0,20 @ 0,22
Ind. Koren,	,, ,,	– 0,50 @ 0,60
,, in Aren,	,, ,,	– 0.25 @ 0,30
Witte Boonen,	,, ,,	– 0,50 @ 0,60
Erwten,	,, ,,	– 0.37 @ 0,44
Aardappelen,	,, ,,	– 0,15 @ 0,20
Gras Zaad,	,, ,,	– 1,75 @ 2,00
Drooge Appels	,, ,,	– 2.75 @ 0,00
Groene Appels,	℔ barrel	– 0.00 @ 0,00
Spek [mess]	,, ,,	– 0,00 @ 0,00
Zout,	,, ,,	– 1,37 @ 0,00
Wit Visch,	,, ,,	– 3,00 @ 0,00
Winter Tarwe meel.	,, ,,	– 5.00 @ 5.50
Meel extra 2de kwaliteit,	,, ,,	– 3.50 @ 4,50
,, super fijn,	,, ,,	– 3.00 @ 0,00
Roggemeel,	,, ,,	– 1.50 @ 0 00
Boekweitmeel,	,, 100lbs.	– 0,00 @ 1.50
Ind. Korenmeel,	,, ,,	– 1.20 @ 2,00
Vleesch	,, ,,	– 3,00 @ 7.00
Spek	,, ,,	– 0 06 @ 0.07
Boter		– 0.09 @ 0,10
Eijeren	per dozijn	0,08 @ 0,09
Timmerhout	,, M	– 6.00 @ 10,00
Hout,	,, cord	– 1.25 @ 1.50
Geslagte Varkens,	,, ,,	– 4.20 @ 0.00
Hammen,	,, ,,	– 0.09 @ 0.00
Shingles	,, ,,	– 1,25 @ 1.58
Hooi	,, ton	– 6 ,00 @ 0,00

Advertentien.

Algemeene Kennisgeving.

*** Heden overleed, na een langdurig en smartelijk lijden, in den ouderdom van 76 jaren, vrouwe WILHELMINA GERARDA DE WINTER, weduwe van den heer ANTOINE D' ISAY en geliefde moeder van
Toledo, O., Sept. 1860. JOSEPH D' ISAY.

Kennisgeving.

De Hollandsche Republikeinsche club te Milwaukee houdt geregeld bijeenkomst, op elken Vrijdag avond, in het schoollocaal van den heer N. Schans, Cherry straat, tusschen de 12 de en 13de straat.

Er liggen aldaar een groot aantal exemplaren der *Nieuwsbode* ter beschikking der leesgragen.

Namens het bestuur,
J. Jobse, Secretaris.

BEKENDMAKING.

De Vennootschap (Compagnie), welke tot hier toe tusschen Joseph Schrage en Godfried Stamm, onder de firma JOSEPH SCHRAGE & Co., bestaan heeft, is dezer dagen met wederzijdsche overeenstemming ontbonden. Alle rekeningen moeten vereffend worden met G. STAMM, in wiens handen alle boeken der firma geplaatst zijn. De heer SCHRAGE zal de zaak op zijnen eigen naam voortzetten.

JOSEPH SCHRAGE,
GODFRIED STAMM.

Sheboygan, 18 Sept. 1860.

De eenige bereiding,

WAARDIG

het algemeen vertrouwen en de algemeene begunstiging,

want staatsmannen, regters, geestelijken, dames en heeren, in alle deelen der wereld, getuigen van de krachtdadigheid van Professor C. J. WOOD'S *Hair Restorative* (Haar Hersteller of Versterker,) en heeren van de pers zijn eenstemmig in deszelfs lof. — Slechts weinige getuigschriften kunnen hier geleverd worden; zie de circulaire om meer, en het zal u onmogelijk zijn te twijfelen.

47 Wall street, N. Y. 20 Dec. 1858.

Heeren! — Uw schrijven van den 15den dezer is ontvangen, hetwelk zegt dat gij gehoord hebt, dat ik baat had gehad bij het gebruik van Wood's Hair Restorative, en mij om een getuigschrift verzoekt, als ik er niets tegen heb dit te geven.

Ik zend het u met genoegen, omdat ik denk het verpligt te zijn. Mijn ouderdom is ongeveer 50 jaar; de kleur van mijn haar is bruin, en het is geneigd tot krullen. Een jaar of vijf, zes geleden, begon het grijs te worden, en het vel van de kruin deszelfs gevoel te verliezen en roos zich daarop te vormen. Elke dezer onaangenaamheden nam mettertijd toe, en ongeveer vier maanden geleden kwam er eene vierde bij, dat namelijk het haar van de kruin begon uit te vallen en dreigde mij kaal te maken.

In dezen onaangenamen toestand werd ik genoopt Wood's Hair Restorative te gebruiken, hoofdzakelijk om het uitvallen van mijn haar te weren, want ik had waarlijk geene verwachting, dat grijs haar ooit zijne oorspronkelijke kleur kon terugkrijgen, behalve door verwen. Doch ik was grootelijks verwonderd, na het gebruik van slechts twee fleschen te bevinden, dat niet alleen het uitvallen ophield, maar dat de kleur aan de grijze haren werd teruggegeven en het gevoel aan de huid, en dat de roos ophield zich op mijn hoofd te vormen, zeer tot blijdschap mijner vrouw, door wier verzoek ik bewogen werd het te beproeven.

Hierom, onder de vele verpligtingen, die ik aan hare kunne heb, beveel ik allen echtgenooten, die de bewondering hunner vrouwen op prijs stellen, aan, met mijn voorbeeld hun voordeel te doen, en het te gebruiken als zij grijs of kaal worden.

Met achting,
BEN. A. LAVENDER.

AAN O. J. WOOD & Co.,
444 Broadway, New York.

Mijn gezin is uit de stad afwezig, en ik ben niet langer in No. 11 Carrol Place.

SIAMASTON, Ala., 20 Julij, 1860.

AAN PROF. O. J. WOOD:

Waarde Heer! — Uw "Hair Restorative" heeft mijn haar zoo veel goed gedaan, sedert ik het begon te gebruiken, dat ik deszelfs uitwerkselen op het haar, die groot zijn, aan het publiek wensch bekend te maken. Een man of eene vrouw moge bijna van haar beroofd zijn, en door toevlugt te nemen tot uw "Hair Restorative", zal het haar schooner worden dan ooit; ten minste dit heb ik ondervonden. Gelooft het allen!

De uwé
WM. H. KENEDY.

P. S. — Gij kunt het bovenstaande publiceeren, als gij wilt. Door dit in onze zuidelijke bladen te doen, zult gij in het Zuiden meer kalanten bekomen. Ik zie verscheidene uwer getuigschriften in de *Mobile Mercury*, een sterk zuidelijk blad.

W. H. KENEDY.

Wood's Hair Restorative.

Professor O J WOOD: Waarde Heer! — Het ongeluk gehad hebbende van het beste gedeelte van mijn haar te verliezen, ten gevolge der gele koorts te New Orleans in 1854, werd ik genoopt de proef van uwe bereiding te nemen, en bevond dat het juist beantwoordde aan hetgeen er noodig was. Mijn haar is nu dik en glanzig, en geene woorden kunnen mijne dankbaarheid jegens U uitdrukken, voor het geven van zulk eenen schat aan lijdenden.

FINLEY JO NSON.

☞ Het Restorative is in fleschen van derderlei grootte gedaan, namelijk: groote, middelmatige en kleine; de kleinen bevatten eene halve pint, en worden verkocht voor een dollar het stuk; de middelmatigen bevatten naar evenredigheid ten minste 20 per cent meer dan de kleinen, en worden verkocht voor twee dollars het stuk; de groote houden een kwart, naar evenredigheid 40 per cent meer, en worden verkocht voor drie dollars.

O. J. Wood & Co., Eigenaars, 444 Broadway New-York, en 114 Market Street, St. Louis, Mo.

En wordt verkocht bij alle goede droogisten en verkoopers van galanterien.

Potten en Pannen.

PETER BERNS, pottenbakker in de negende straat, nabij de oude Plank Road, Sheboygan, Wis. beveelt zijnen voorraad van pottenbakkerswaren aan, en belooft eene goede bediening en civiele prijzen.
508 tf.

LAARZEN & Schoenen,

van de beste hoedanigheid en de laagste prijzen,

pas ontvangen in den winkel van

A. P. LYMAN.

St. Charles Hotel

Marktplaats, ... Milwaukee

D. UPMAN, eigenaar.

Aan het reizend publiek wordt bij dezen bekend gemaakt, dat ik het vroeger door den heer THEODOOR WETTSTEIN in mijn huis gehouden logement, onder bovenstaanden naam, zal voortzetten. — Dit huis is thans op het elegantst gemeubileerd, staat in het drukste gedeelte der stad en biedt den reiziger alle mogelijke gemakken aan.

De heer WETTSTEIN, dien ik tot mijnen medehelper verkozen heb, zal met mij zorg dragen, dat de mij bezoekenden het hotel tevreden verlaten.

D. UPMAN.

Milwaukee, Wis. Junij 1860. 539—3m.

La Crosse en Milwaukee

Rail Road trains verlaten Milwaukee 5 minuten voor 2 ure.

A. GEERLINGS,
La Crosse en Milwaukee RailRoad Agent

MILWAUKEE, 1 Sept. 1860. 539tf.

KENNISGEVING.

Daar volgens de wet alle kerkgemeenten in het kantoor van den County Klerk moeten worden aangegeven, en alle daarop betrekkelijke boeken verbrand zijn, worden de respectieve kerkbesturen opgeroepen, om zoo spoedig mogelijk de organisatiebewijzen in het kantoor van den ondergeteekenden in te leveren.

AUGUST POTT, County Klerk.

Dr. HOOFLAND'S *Duitsche Medicijnen,*

de

GROOTE KEUR GENEESMIDDELEN

van de tegenwoordige eeuw, hebben slechts door jaren proefnemingen hunnen grooten aftrek verworven. In alle gevallen geven zij de grootste voldoening.

Dr. HOOFLAND'S DUITSCH BITTER.

zal stellig genezen

Leverziekte, kwade spijsvertering, geelzucht, zenuwzwakte, ziekten der nieren,
en alle ziekten, die uit eene ongestelde lever of zwakheid der maag en spijsverteringswerktuigen ontstaan en zullen stellig voorkomen
Gele koorts, gal koorts, en koude en heete koorts.

Zie onzen almanak tot bewijs. Prijs, 75 Cents de flesch.

Dr. Hoofland's Balsamic Cordial

zal stellig genezen

Hoest, verkoudheid, heeschheid, luchtpijpontsteking griep, croup, longziekte, aanvangende tering,
en heeft de verbazendste genezingen bewerkt, die ooit bekend waren van
gezetelde tering.

Als een versterkingsmiddel voor afgang is het onvergelijkelijk. Prijs 75 Cents de flesch.

D. Hoofland's duitsche Pillen,

die in gansch Europa en Amerika goed bekend zijn, hebben hier geene aanbeveling noodig. Zij zijn geheel plantaardig, met groote naauwkeurigheid bereid en met suiker overtrokken. Geene betere buikzuiverende Pillen kunnen gevonden worden. Prijs 25 Cents de doos.

Deze medicijnen, worden bereid door Dr. C. M. JACKSON & Co., Philadelphia, Pa., en verkocht overal bij droogisten en medicijnverkoopers. De handteekening van C. M. JACKSON zal op de buitenzijde van elke flesch of doos staan.

In onzen *"Everybody's Almanac"*, die alle jaren wordt uitgegeven, zult gij getuig- en aanbeveel berigten vinden, uit alle gedeelten des lands. Deze almanakken worden door al onze agenten weg gegeven,

Henry van Tilborg

door den Gouverneur dezes Staats tot Openbaar Notaris aangesteld zijnde, biedt zich aan allen tijde aan tot het uitmaken van eigendomsbewijzen, het opstellen en bekrachtigen van contracten en testamenten, en verder alles wat tot het ambt behoort.

Het kantoor is aan het Cedar Grove Post Office, in town Holland, Sheboygan Co., Wis.

Woensdag, 22 Augustus, 1860.

NIEUWE Goederen. 1860.

A. P. LYMAN,

verzoekt de aandacht van het publiek voor zijnen nieuwen en goedkoopen voorraad van goederen, dien hij juist ontvangen heeft.

Den 2 Mei 1860.

J. CHRISTIAN & ZOON.

Koopman in kruideniers-waren, levensmiddelen, aardewerk porcelein, ijzerwaren, galanterien enz., enz.

welke goederen hij regtstreeks te Boston en te New York gekocht heeft, noodigt het hollandsche publiek dringend uit, zijnen winkel te bezoeken en de waren en prijzen te onderzoeken.

Sheboygan Falls, 15 Nov., 1859. 509.

ALLERBESTE

TARWE,

en

ROGGEBLOEM &c.

TE KOOP IN DEN

EVERGREEN CITY MOLEN.

Hoek van de zevende en Center straat. Er is altijd een groote voorraad van voeder voor handen.

384tf. V. E. Young, agent.

IJZERGIETERIJ

VAN

JOSEPH KELLER.

Bij dezen maakt de ondergeteekende bekend, dat in zijne ijzergieterij, in de center straat, Sheboygan, te bekomen zijn PLOEGEN, WAGENS, en allerlei LANDBOUW-GEREEDSCHAPPEN en GEGOTEN IJZERWAREN van de beste hoedanigheid en tegen eenen zeer civielen prijs.

JOSEPH KELLER.

Sheboygan, Maart, 1860. n8tf

BOERHAVE'S HOLLAND BITTERS

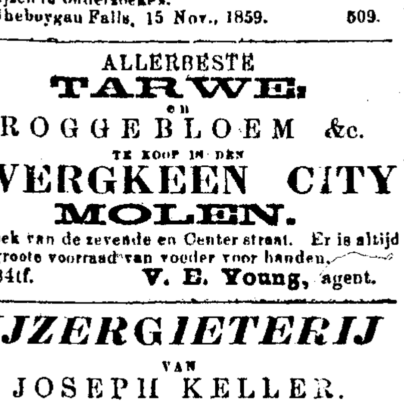

HET BEROEMDE HOLLANDSCHE GENEESMIDDEL VOOR,

VERDORVENE SPIJSVERTERING.

ZIEKTE DR NIEREN.
LEVER ONGESTELDHEID,
ALLERLEI ZWAKHEID,
KOUDE EN HEETE KOORTS.
VERDORVENE SPIJSVERTERING.

Deze ergste vijand der menschheid is zoo wel bekend, dat wij ons bijna niet geneigd gevoelen, om tijd en plaats aan deszelfs beschrijving te besteden.— Weinigen hebben nooit aan den eenen of anderen van deszelfs vormen geleden. In waarheid, het is of eene *oorzaak* of een *gevolg* van bijna alle andere ziekte, en in dit tijdperk ingenomen, gelooven wij dat een geneesmiddel—BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER—altijd verligting, zoo niet eene voortdurende genezing zal te weeg brengen. Wij zullen sterker taal kunnen bezigen, doch, daar wij tot een redenerend zoowel als tot een verstandig publiek spreken, wenschen wij het vooroordeel te vermijden, dat zich vestigen zou op hetgeen slechts pogchen scheen.

Gebrek aan spijsvertering, branden op het hart, hoofdpijn—ziekte en zenuwachtige,—ja, alles dat zijnen oorsprong heeft in eene verhinderde spijsvertering—waaronder begrepen zijn *ongeregeldheden der gal en ongesteldheden der lever, ongeregeldheden der ziel, prikkelbaarheid, afkeer om te denken, ongeduld, neerslagtigheid zenuwachtige vrees en beving, zucht naar eenzaamheid*, en een aantal andere ongesteldheden van die klasse, welke eenen mensch ongeschikt voor het verkeer met de wereld en zijnen huiselijken kring maken zullen, in de meeste gevallen, alle bevonden worden voort te spruiten uit den ziekelijken staat der spijsverteringsorganen, tot welke verligting dit geneesmiddel zoo bij uitstek geschikt is.

VROUWEN DIE AAN MISSELIJKHEID EN ZWAKHEID LIJDEN.

Een tonisch prikkelend middel, geschikt voor die *bijzondere tijdperken*, in het leven van elke vrouw, meer in het bijzonder van elke MOEDER, is lang een wenschelijk iets in de *geneeskundige* wereld geweest: — iets dat er op moet worden nagehouden als een noodzakelijk deel van elke *goed* voorziene huisapotheek, tot hetwelk men in die *tijdperken* zijne toevlugt kan nemen, met het volste vertrouwen van verligting te zullen vinden *van de misselijkheid* en *herstelling van de kracht*, met eene volkomene onbezorgdheid wegens eenige kwade gevolgen, zelfs al heeft men een geneesmiddel ingenomen, dat antagonistische eigenschappen bezit, die een ander geneesmiddel gevaarlijk konden maken, als het naderhand door de eigenaardigheid der ziekte vereischt werd.

Al deze voorwaarden gelooven wij volkomen in BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER vervuld. Om den aard der ziekten, waarop wij hier zinspelen, hebben wij het onbehoorlijk geacht, met de namen te pronken van die dames, die zonder aarzelen ons de bewijzen hebben gegeven van de waarheid van hetgeen wij verzekeren. Doch elk woord kan gestaafd worden, tot overtuiging zelfs van den ongeloovigsten. Wij bieden een der veiligste en zekerste geneesmiddelen van deze klasse van ongesteldheden aan, en al dezulken, *of zij aan de sekse eigen zijn of niet*, welke uit zwakheid van eenig bijzonder orgaan, of eene algemeene zwakheid van het gestel, voortvloeijen. Deszelfs uitwerkselen grenzen aan tooverij, en toch bewerkt het eene grondige genezing. Het geeft geenen geweldigen schok aan het gestel, doch zich zachtjes door het geheele ligchaam verspreidende, wekt het de levenskracht tot eene *geregelde* werking op, en, terwijl het de *natuur* in staat stelt om de *oorzaak* weg te nemen, roeit het grondig de *uitwerkselen* der ziekte uit.

Zijt gij des morgens misselijk, ongeneigd om op te staan? Wij verzoeken u ernstig de helft eens theelepels te beproeven. Het zal zeker geen kwaad doen.— En toch waarborgen wij u stellig eene nieuwe vermeerdering van veerkracht, en een vrolijk te gemoet zien van de pligten des dags.

Zijt gij aangehaald met misselijkheid voor of na het eten? Beproef dezelfde hoeveelheid voor elk maal. — Gelijk wij te voren zeiden, het zal geen kwaad doen; nogtans verzekeren wij u verligting van dien kwellenden afkeer bij de gedachte aan voedsel, alsmede van de neiging tot braken, na het genuttigd te hebben. Wij beloven eene volkomene vertering van hetgeen gegeten is.

Als gij bevindt dat de voorgeschrevene gifte te groot is geweest, *verminder dan de hoeveelheid zoo als voor uw gestel past.*

Lees zorgvuldig! *Het echte sterk zamengedrongen Boerhave's Hollandsche Bitter is slechts in half pints fleschjes, en wordt in het klein verkocht voor* **een Dollar** *de flesch.— Het groot gevraag naar dit waarlijk beroemde geneesmiddel heeft vele namakingen veroorzaakt, voor welker kooping het publiek zich wachten moest.*

Wacht u voor bedrog! Zie toe of onze naam wel op de etiquette staat van elke flesch, die gij koopt.

Benjamin Page, Jr. & Co

eenige eigenaars,
Pittsburgh. Pa.

Is te bekomen bij:
SCHRAGE & Co. SHEBOYGAN, Wis.
J. J. VAN DE PLASSCHE, Milwaukee, Wis.
BARCLAY BROTHERS, Chicago.
L. D'OOGE, Grand Rapids, Mich.
Barnard, Adams & Co., St. Louis.
Barnes & Park, 304 Broadway, Cor. Duane N. Y.
H. D. Post, Holland, Mich.
F. W. de Berard, Allen & Hasford, Dubuque Iowa.
Dr. A. Shaw, Ft. Desmoines, Iowa. J. B. Dougherty, Muscatine. F. Jacobs, Jr., Davenport.
McKinney & Runner, Keokuk. J. H. Wolters, Pella
J. B. Fosselman, Springfield, Ills.
H. Newhall, Galena, Ills.
Dr. B. F. Miles, Tucker, Mansfield & Co., Peoria, Illinois.
Day & Jenks, St. Paul, Min. wy473

1860. Nieuwe voorraad van Goederen. 1860.

De ondergeteekenden maken hiermede hunnen vrienden en het publiek in het algemeen achtingsvol bekend, dat zij

In hun nieuw Steenen Gebouw,

hunnen winkel op nieuw gevuld hebben en thans weder ruim gesorteerd zijn, in

GROCREIJEN & PROVISIEN,
Glas- en Aardewerk, Vensterglas, Verwstoffen,
Houten waren en Sterke Dranken in soorten,

en welke goederen in den groot- en klein-handel tegen uiterst lage prijzen zullen verkoopen.

Daar wij onze waren regtstreeks uit het Oosten ontvangen, hopen wij onze begunstigers zoo prompt en civiel te kunnen bedienen, als eenige andere winkel in Sheboygan.

Voor allerlei producten betalen wij de hoogste prijzen.

Sheboygan, Febr. 1858. JOSEPH SCHRAGE & Co.

ROCK MILL.

De koren molen,

ROCK MILL

genaamd, te

Sheboygan Falls.

is thans zoo ingerigt, dat hij de kalanten beter bedienen kan dan eenige molen in de County. Landbouwers, die hun graan aldaar te malen brengen, "zullen bevinden, dat zij er hun voordeel mede doen, en dat zij meer bloem krijgen. en van eene veel betere hoedanigheid, dan ergens anders."

1 Aug. 1859.

AUGUST POTT,

OPENBAAR NOTARIS

maakt wissels over naar Europa,

belast zich met de zorg voor den overtogt van daar naar de

VEREENIGDE STATEN

benevens andere commissien vice versa, drijft ook een agentschap voor den koop en verkoop van

Landerijen;

het betalen van

BELASTINGEN enz.

Sheboygan, Wisconsin

St. Maria ACADEMIE

Voor Jonge Jufvrouwen,

ONDER HET OPZIGT DER SCHOOLZUSTERS N. D.

PRIJZEN IN DE DRIE MAANDEN TEGEN VOORUITBETALING

Kost en inwoning	$25,00
Onderrigt in de volgende vakken: Engelsche spraakkunst, spellen, lezen, schrijven, cijferkunst, algebra, aardrijkskunde, sterrekunde, wijsbegeerte, oude en nieuwe geschiedenis, scheikunde, redekunst, boekhouden,	$ 5,00
Duitsche taal	8,00
Piano	6,00
Guitarre	5.00
Zingen	2,00
Teekenen in waterverw	3.00
Kunstwerken	5.00
Vervaardigen van wasbloemen	4.00
,, ,, garenwerken	4.00
Breijen in goud, zijde enz.	5,00

5036m.

Kennisgeving.

De ondergeteekende geeft bij dezen het geëerde publiek te kennen, dat hij bij aankoop eigenaar is geworden van het

WISCONSIN HUIS,

en noodigt alle vrienden en bekenden uit, hem met een bezoek te vereeren.

Tafel en beddegoed zijn uitmuntend, en de prijzen zeer civiel. Ook voor stalling is op de beste wijze gezorgd.

THEODOR HUETTE.

GEELE & PLATH,

HANDELAREN IN

Grocerien, kagchels, blik & ijzerwaren

PENNSYLVANIA AVENUE,

April13 tf Sheboygan, Wis.

ste die in de hand van het Saco opperhoofd. "Wees goed voor haar — of vrees Philips toorn. En nu gij, Squando, mijn tarratijnsche dappere, wilt gij ook eene vrouw hebben?"

"Ugh!" antwoordde hij.

"Welk paar heldere oogen heeft den dapperen en hardvochtigen Sqando verwonnen?"

"Naramata."

"Onze Wilde Roos!" vraagde Philip.

"Ugh!"

"Wootoneka, breng de Wilde Roos hier! Laat allen huwen, die willen; en zij, die niet willen huwen, moeten," zeide Philip goed geluimd; "Wij hebben meer dapperen noodig."

Naramata kwam zonder blozen. Zij was er eene, die de tegenwoordigheid noch van man, noch van vrouw vreesde.

Philip vatte haar met zijne beide handen aan, en, in haar vrolijk gezigt ziende, zeide hij met een ernstig voorkomen:

"Ik hoor, Wilde Roos, dat gij veel kwaads hebt aangerigt."

"Als het te herstellen is, zal het geschieden; als het niet te herstellen is, wel nu, dan moet het kwaad blijven," antwoordde de vlugge tong van het meisje op eene schalksche wijze.

"Gij hebt het hart van den armen Squando deerlijk gewond," zeide Philip.

"Wilde Roos kan dat gemakkelijk herstellen," zeide zij. "Als Squando Wilde Roos lief heeft, Wilde Roos heeft Squando lief," en het vrolijke meisje lachte onmatig om hare eigene woorden.

"Squando biedt zijne hand aan — zijn hart is reeds van Naramata," zeide de Tarratijn.

"En Wilde Roos neemt die aan," zeide Philip, hunne handen zamenvoegende.

Middelerwijl had de derde minnaar dit tooneel met groote belangstelling aanschouwd; doch hij zag er meer uit als een schapendief, dan als een minnaar.

"Wat is Totosons verzoek aan Philip?" vraagde het opperhoofd.

"Totoson heeft Taweenee lief," antwoordde de Narraganset.

"Wat, mijne kleine Ontluikende Bloem!" riep Philip uit.

"Ugh!"

Des opperhoofds gelaat veranderde een weinig. Totoson was geen gunsteling van hem, en hij kon niet begrijpen wat Taweenee in hem te bewonderen vond.

"Heeft Totoson tot het meisje van zijne liefde gesproken?" vraagde hij.

"Neen!"

"Breng mijne Ontluikende Bloem hier, Wootoneka," beval Philip. "Deze dapperen zullen al onze meisjes weghalen."

Taweenee was niet in de wigwam, en kon ook niet in of bij het dorp gevonden worden. Eene der vrouwen, die juist van het strand kwam, gaf het berigt, dat Taweenee en Kleine Buks in de baai aan het varen waren.

Het gezelschap steeg eenige schreden op naar een punt, vanwaar men de Narraganset kon overzien, en ontwaarde daar, op de golfjes dansende, de tooverachtige boot der schoone en veelgeliefde Taweenee, en in dezelve, aan hare zijde, zat de stomme knaap.

"*Nuhka! Zie! Chemaun! Ugh!*" waren de uitroepingen van Totoson, terwijl hij zich omkeerde en weg ging, woorden van woede en wraakzucht mompelende. — Jaloerschheid had terstond bezit genomen van den vurigen Narraganset.

"Het is wel!" zeide Philip tot Wootoneka, die het groenoogige monster deel deed minnaar nog insmeren. "Totosons bloed moet zich nimmer met dat van Taweenee vermengen. De Narraganset heeft geest en moed, maar hij is onbeminnen, ontuk

de blanke dezer republiek nimmer heeft voorgesteld aan te nemen. Er ging een lange tijd voorbij, eer het leven was uitgebluscht. En zoo lang er nog een teeken van leven in zijn ligchaam werd waargenomen, bleef de menigte het tooneel beschouwen.

"Ik had Monoco lief— hij was een goed krijgsman — doch Philip heeft zulk een voorbeeld van hem gemaakt, dat zijne krijgslieden er lang aan denken zullen," merkte de woudtiran tegen eene groep der edelsten zijner gasten aan, toen de doodsworstelingen geheel voorbij waren. Hij wuifde met zijne hand en trad de wigwam binnen, waarop de vergadering uit een ging.

Het uur voor het vertrek der krijgslieden was thans gekomen. De verschillende afgezondenen van andere stammen, onder hunne afzonderlijke hoofden, en een twee honderd Wampanoag dapperen, onder Krijgsarend, stelden zich in eenen grooten kring, en na verscheidene krijgsbewegingen van eenen eenvoudigen aard voor Philip verrigt te hebben, en zonder verderen omslag, draafden of liever sprongen zij, in indiaansch gelid, of een voor een achter elkander, het kamp uit, naar de dorpen en gehuchten der bleekgezigten, om daar te moorden, plunderen en branden, en schrik te verspreiden in de harten der kolonisten, in elk gedeelte van Nieuw Engeland.

"En nu," zeide Philip tot eenen zijner krijgslieden, zoodra de groote massa vertrokken was, "brengt nu het gevangen bleekgezigt hier. Ik wil van hem weten wie de verrader is, of hij zal onder eene langzame marteling wegkrimpen."

Kingston werd door twee dapperen binnen geleid, en stond van aangezigt tot aangezigt met den gedachten monarch van het woud. Philips oog zweefde over de edele gedaante van zijnen gevangene, en vestigde zich eindelijk strak op zijne gelaatstrekken, als of hij de meest inwendige gedachten van zijnen jongen, statigen en waardigen vijand wilde lezen. Eindelijk sprak hij hem aan —

"Manitou heeft den blanken man eene goede gedaante gegeven, en majesteit op zijn voorhoofd gestempeld; maar Jeebi, de god des kwaads, heeft hem een hard hart gegeven. De blanke man is eene leugen — zijne tong zegt dat, wat in zijn hoofd, niet wat in zijn hart is. Spreek ik de waarheid niet?"

"Er zijn slechte en goede mannen onder ons volk," antwoordde Kingston, zonder te schijnen zijnen koninklijken vrager tegen te spreken.

"Maar de slechte mannen zijn de magtigsten," merkte Philip aan; "zij hebben het bewind in handen."

"Ons volk leed verdrukking in hun geboorteland, en zij vloden naar de wildernis — "

"Om den rooden man te verdrukken," viel hier Philip met nadruk in, terwijl het vuur der gramschap in zijne oogen flikkerde.

"Ik geloof van neen," waagde de gevangene te zeggen; "zij zochten deze wilde kusten, opdat zij God mogten dienen, zoo als hun eigen geweten het voorschreef."

"Welnu, laat hun zulks doen. De Indiaan heeft nooit begeerd, dat zij eenen anderen God dienen zouden — de Indiaan heeft nimmer tot het bleekgezigt gezegd, gij moet u voor Manito, den grooten geest, aan wien wij gelooven, neder buigen; doch het bleekgezigt heeft tot den Indiaan gezegd, gij moet den God der Christenen dienen, liefhebben en vreezen, en uwen eigen God verloochenen. Zegt Philip de waarheid niet?"

"Ja, maar de God der Christenen heeft hem gezegd, het evangelie aan elk schepsel te verkondigen," antwoordde Kingston.

Mengelwerk.

Ab. Lincolns eerlijkheid.

Een Correspondent van de Portland *Oregonian* deelt het volgende merkwaardige voorval uit het leven van Abraham Lincoln mede, één dier bewijzen van 's mans naauwgezette eerlijkheid, waardoor hij steeds zijnen medeämger de loef zal afsteken, of hij verkozen wordt of niet.

Aan den Redacteur van de Oregonian.

Het volgende voorval uit de vroegere geschiedenis van den heer Lincoln, thans republikeinschen candidaat voor President, bewijst meer dan iets, dat gezegd of gedaan kan worden, zijne regtschapenheid, en in dat opzigt zijne geschiktheid voor het ambt van President. Het toont aan, dat hij eene bijzondere zorg zou dragen, dat het geld des volks niet verkeerd gebruikt werd.

Gedurende het presidentschap van generaal Jackson, en terwijl de heer Barry, van Kentucky Postmeester Generaal was, bekleedde de heer Lincoln het ambt van postmeester in de kleine stad Salem, in Sangamon County, Ill. Het aandeel des Gouvernements van de ontvangsten des ambts voor de twee jaren welke hij het bekleedde, bedroeg honderd en vijftig of twee honderd dollars, welke gelden de Postmeester Generaal, drie of vier jaren na dat de heer Lincoln voor het postje bedankt had, en naar Springfield verhuisd was, in zijne handen gelaten had.

Middelerwijl ging de heer Kennedy, die den heer Barry in het Postkantoor Department opgevolgd was, aan het werk, om de partij van hare geldelijke verlegenheden te bevrijden, "door de kruimels op te rapen," welke de heer Barry had weggeworpen, als de moeite niet waardig om te bewaren, en trok in het najaar van 1834 of 1835 op den heer Lincoln, ter gunste van eenen postrijder, voor het bedrag, dat voor zijne rekening op de boeken des departements stond. De postrijder vraagde mij naar den heer Lincoln, mij te gelijker tijd den wissel op hem van bij de twee honderd dollars toonende. Ik gevoelde dat dit eene groote som zou zijn voor eenen armen man als Lincoln om op vertoon te betalen, en bood hem aan hem te helpen, als het noodig was. Hij bedankte mij en zeide, dat hij geene hulp noodig had, ging in zijne kamer, en keerde in den tijd van weinige minuten terug met een pakje in zijne handen, dat het geld bevatte, en, hetzelve natellende, was het juist de som, welke de wissel eischte, *en hetzelfde geld, dat vier of vijf jaren geleden door hem ontvangen was*

Gedurende al dien tijd werd er geld voor drie en vier per cent in de maand uitgezet en de heer Lincoln zat menigmaal, door de onmogelijkheid om te innen wat hem verschuldigd was, deerlijk in het nauw om eene rekening van kost en inwoning te betalen. Bovendien was het toen de gewoonte van het Gouvernement banken toe te staan het geld des volks voor speculation te gebruiken, en het werd in eenen Gouvernentsche ambte niet slecht of schandelijk gevonden het geld, dat hij onder zijne berusting had, te gebruiken, mits hij een behoorlijk vooruitzigt had van het bij een te krijgen, als het noodig was te betalen. Doch de heer Lincoln meende dat het slecht was te gebruiken wat hem niet toebehoorde, en zijne strenge, onbuigzame eerlijkheid stelde hem in staat, om niet alleen de verleiding der "nijpende armoede," maar den alvermogenden invloed van het algemeene gevoelen te weêrstaan.

Welnu, mijnheer de Redacteur, ik ben er vrij zeker van, dat als het volk het ware karakter van den heer Lincoln komt te verstaan, en nadenkt over de tegenwoordige slapheid der gewone wijze van 's lands geld te gebruiken, en de groote behoefte, welke er in dezen aan hervorming bestaat, dat het dan November aanstaande van Abraham Lincoln zal zeggen, gelijk oudtijds, door den Grooten Regter der menschelijke natuur, van den getrouwen dienaar gezegd is — "gij goede en getrouwe dienstknecht! Over weinig zijt gij getrouw geweest, over veel zal ik u zetten.

H.

LAFAYETTE, 16 Julij, 1860.

GEBREKEN, DIE POMPEY ZICH NIET HERINNEREN KON. — Een goede geestelijke, die van zijn paard wenschte af te zijn en te trachten een beter te krijgen, gelastte zijnen ouden neger het beest te verkoopen voor wat hij er voor krijgen kon, of voor een ander te verruilen, hem te gelijker tijd met bezorgdheid waarschuwende, dat hij den kooper niet bedriegen moest, en zelfs degebreken van het paard optellende, opdat er toch maar geen zou worden overgeslagen.

"Onthoud het, Pompey, hij heeft vier gebreken."

"O, ja, massa, ik zal er voor zorgen."

Pompey, langs den weg hotsende, en de gebreken lijst bij zich zelven overtellende, gelijk de oude juffrouw hare boodschappen deed, "hoopje doos, kleine doos, band doos, pakje," werd ingehaald door eenen man te paard, die een gesprek met hem aanknoopte, en onder anderen eenige vragen aangaande het paard deed.

Pompey vertelde, dat zijn meester hem gelast had, den kooper zonder achterhouding de gebreken van het paard te zeggen.

"Welnu, welke zijn het dan?" vraagde de vreemdeling die het half om te ruilen.

"Daar zijn er vier, massa," zeide Pompey, "maar ik herinner ze mij op dit oogenblik niet heel wel. . . . ."

"Welnu, zeg mij dan die, welke gij u herinnert," zeide de ander.

"Wel, mijnheer, het eene gebrek is, dat het paard wit is en dat het witte haar op massa's rok komt, en dat staat niet goed voor eenen geestelijke."

"En het andere?"

"Als hij bij eene beek komt, dan steekt hij zijnen neus onder en blaast in het water, en daar houdt massa niet van."

"Wat nog meer?"

"Ik kan mij de andere volstrekt niet herinneren," zeide Pompey, terwijl hij met een oog peinzend in de wolken staarde.

De vreemdeling meende dat hij hier eenen goeden koop kon doen en ruilde zijn eigen paard, hetwelk zulk een goed voorkomen niet had als dat van den predikant, voor dit bijna onberispelijke dier.

Het duurde niet lang of het ongelukkige paard struikelde en wierp zijnen berijder in eenen sloot. Zoo goed als hij kon er uit kruipende, bekeek hij zijnen nieuwen koop een weinig naauwkeuriger, en ontdekte, dat het paard geheel blind was.

Pompey zonder veel moeite terug gevonden hebbende, gaf hij zijne woede lucht in eenen stroom van verwijtingen

"Gij zwarte schelm, wat beteekent dat? Het paard is slap in de knieën en zoo blind als een mol."

"O, ja, massa," zeide Pompey zoetsappig, "dat zijn de andere twee gebreken, die ik mij niet herinneren kon."

EENE GOEDE REDEN OM TE LAGCHEN. — De heer de Balzac lag eens wakker in zijn bed, toen hij eenen man behoedzaam de kamer zag binnenkomen, en beproeven het slot van zijne lessenaar open te breken De schelm was niet weinig ontsteld, toen hij een luid gelach hoorde van den bewoner der kamer, dien hij dacht in slaap te zijn.

"Waarom lacht gij?" vraagde de dief.

"Ik lach, mijn goede man," zeide de Balzac, "bij de gedachte, dat gij zoo veel moeite doet en u aan zoo veel gevaar bloot stelt, in de hoop van bij nacht geld te vinden in eene lessenaar, in welke de wettige eigenaar nooit bij dag iets vinden kan."

De dief pakte terstond zijne biezen.

☞ De markies de Favieres, een groot geldleener en een bekend slecht teruggever, bezocht op zekeren morgen Samuel Bernard, den grooten financier, en zeide:

"Mijnheer, ik zal u verbaasd doen staan; ik ben de markies de Favieres; ik ken u niet, en ik kom vijfhonderd louisen van u leenen."

"Mijnheer," antwoordde Bernard, "ik zal u nog meer verbaasd doen staan; ik ken u en toch zal ik u dat geld leenen."

☞ Een vreemdeling ontmoette eens doctor B—— op de straat, en verzocht dezen hem een pond te leenen.

"Wat!" zeide de doctor. "Hoe kunt gij mij zoo iets vragen! Ik ken u immers niet."

"Och, beste mijnheer," antwoordde de vreemdeling, "juist daarom vraag ik het u, want zij die mij kennen willen mij nog geen oortje leenen."

☞ Een heer, die dezer dagen van Arkansas is terug gekeerd, zegt dat hij de volgende zamenspraak in eene herberg hoorde:

"He! Zeg ereis, jongen"

"He voor jou zelf!"

"Kan ik hier ontbijten?"

"Ik denk van neen."

"Waarom niet?"

"Massa is niet t'huis, missus is dronken, het kind heeft pijn in den buik, en ik geef om geen mensch."

☞ Als een meisje meer aan hare voeten denkt, dan aan haar hoofd, reken er dan op, dat zij het nooit ver zal brengen. Hersens, die in de schoenen zitten, verheffen zich nimmer boven dezelven. Jonge lieden worden verzocht dit te onthouden.

W. H. PAINE,
STADS- EN COUNTY - LANDMETER.
Opmetingen werden met de meeste vaardigheid en naauwkeurigheid volvoerd.
Kantoor bij GEO. C. COLE, in OTTEN's Brick Block, 8ste straat, Sheboygan. y 21

JACOB SCHNEIDER. GERH. SCHNEIDER.
SCHNEIDER & CO,
DISTILLEERDERS VAN WHISKEY
EN INVOERDERS EN VERKOOPERS VAN
WIJNEN, LIKEUREN, EN CIGAREN,
Bourbon, Monongahela, en rogge WHISKEY,
ALLE SOORTEN VAN HARTSTERKINGEN EN BITTER;
ACHTSTE STRAAT.
(Twee deuren ten noorden van SCHRAGE & CO.'S steenen gebouw.)
P. O. Box 270, SHEBOYGAN, WIS.
513.

EVERGREEN CITY BANK.
JOHN O. THAYER,
BANKIERS & COMMISSIONAIR DER STATEN MAINE, MASSACHUSETTS EN NEW-YORK,
belast zich met het invorderen van alle eischen van ver- en aankoop, per wissel tegen billijke percenten. 504 tf.

Mr. W. F. OTTEN
New York.
[Vroeger advocaat en candidaat notaris te Amsterdam, Holland]
7 Beekman stet, [Nassau Bank Building, room No. 2.]
OFFICE OF MR. EDMON BLAKMAN,
COUNSELLOR AT LAW.
stelt op alle geregtelijke en buiten geregtelijke acten voor de Vereenigde Staten en Nederlanden; volmagten, overdragten van eigendom, hypotheken [mortgages], testamenten, enz.; vertaalt en copieert in de Engelsche, Fransche, Hoogduitsche en Nederlandsche talen, geeft inlichtingen omtrent den staat der nalatenschappen vroeger beheerd door de weeskamers in Nederland en ontvangt inteekeningen op
1.) Humoristisch Album,
gewijd aan liefhebbers van eene vrolijke luim, uitgegeven wordende te Rotterdam bij H. Nijgh, prijs per jaargang [48 geillustreerde vellen en 12 groote platen] in vooruitbetaling $6 —
2.) De Nieuwsbode,
Orgaan der Nederlanders in Amerika, uitgegeven wordende te Sheboygan, Wis. 482 6m

GERMAN BANK.
Deze bank heeft een kapitaal van - - - - $25.000
Bankbiljetten in circulatie, - - - - - - 22.000
Gedeponeerde Staats Effecten,- - - - 26.000
Koopt en verkoopt wissels, zoowel buitenlandsche als binnenlandsche, en collecteert gelden in alle deelen van Amerika.
Interest tegen 6 procent, wordt betaald op gelden, welke minstens 60 dagen gedeponeerd blijven.
Sheboygan, 2 Augustus 1856.
JOHN EWING, Pres.
J. H. MEAD, Kassier.

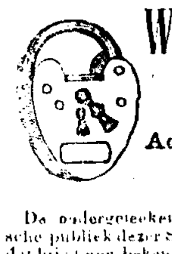
W. W. KING'S
IJzerwinkel,
Achtste Straat, naast
SCHRAGE & CO.
De ondergeteekende kondigt hierbij het Hollandsche publiek dezer Stad en County achtingsvol aan, dat hij zijnen bekenden winkel van IJzerwaren, landbouwers- en handwerkers gereedschappen door aankoopen zoo heeft opgevuld, dat hij met het beste etablissement van dien aard in het Westen kan wedijveren. Door eene veeljarige uitoefening dezes bedrijfs is hij in staat gesteld zijnen begunstigers prompt en civiel te bedienen, en hen goedkoopere aanbiedingen te doen, dan een zijner concurrenten. Hij verzoekt derhalve om een iders gunst en recommandatie.
WM W. KING.
Sheboygan, 2 Maart 1857. y 9

Bille Williams,
ADVOCAAT
en
Procureur
Practiseert voor alle Geregtshoven in dezen Staat, en belast zich voornamelijk met het invorderen van verschuldigde gelden.
SHEBOYGAN. WISCONSIN.
den 21sten Junij 1858. 437tf.

J. P. VOSWINKEL DORSELEN
Consul der Nederlanden
VOOR
WISCONSIN, MICHIGAN & MINNESOTA
TE
MADISON,..................WIS.
De Consul maakt zijne landgenooten opmerkzaam dat alle officiele naar Nederland te verzenden documenten, om aldaar voor de geregtshoven of elders van kracht te zijn, door hem moeten worden gelegaliseerd.

Schurz & Paine.
Mesters in de regten.
KANTOOR NO. 3, KNEELAND'S BLOCK,
Oost water Straat, Milwaukee, wis.
CARL SCHURZ. HALBERT E. PAINE. 691 4

Sheboygan & Mississippi spoorweg.
BEKENDMAKING.
Op en na Maandag, den 6 Junij, zullen de treinen loopen als volgt, tot nadere kennisgeving:—
Van Sheboygan naar Sheboygan Falls, Decca en Plymouth des morgens ten 6 en des namiddags ten 3 ure.
Van Sheboygan Falls naar Decca en Plymouth, des morgens ten 6 ure 20 min., en des namiddags ten 3 ure 20 minuten.
Van Decca naar Plymouth, des morgens ten 6 ure 40 min., en des namiddags ten 3 ure 40 minuten.
Van Plymouth terug des morgens ten 7 ure 40 min., en des namiddags ten 4 ure 30 minuten; van Decca des morgens 8 ure, en des namiddags ten 4 ure 50 minuten; van Sheboygan Falls des morgens ten 8 ure 20 minuten, en des namiddags ten 5 ure 10 min.
Vracht van Sheboygan naar Sheboygan Falls, 20Ct.
„ „ „ „ Decca 35 „
„ „ „ „ Plymouth 50 „
☞ *Goederen worden tegen eene billijke vracht medegenomen.*

Gevraagd voor contant geld
een millioen
DUIGEN!!

Zware oksh. duig.	44 dm.	lang	4 dm.	brd.,	1 1-2	d.dik.		
do do	do	do	do	4	do	1 1-4	do	
Ligte do	do	do	do	3 3-4	do	1	do	
Ton	do	33	do	4	do	1 1-4	do	
do	do	33	do	4	do	1	do	
do	do	33	do	4	do	3-4	do	

Alsmede bodemstukken.
De duigen moeten van de bovenstaande maat zijn, vrij van spint, kwasten, bogten en wormgaten, en gemaakt van gezond, regt wit eiken hout, en ongeveer van gelijke dikte aan den rug en den kant.
H. W. THOMPSON.
Sheboygan, 8 Jan., 1860. 516 3m

ELLIS & JONES,
ADVOCATEN EN PROCUREURS.
Sheboygan, Wisconsin.
Deze nemen alle regtszaken in de counties Sheboygan, Manitowoc, Calumet en Ozaukee op zich.
ZIJ STAAN IN BETREKKING MET
Hon. Wm R. Gorsline, Sheboygan.
F. R. Townsend, Esq., Cash. of the Bank of Sheboygan, Sheboygan.
Warren Smith, Esq., Sheboygan.
Judge Miller, Milwaukee.
Messrs. Wm. Jones jr. & Co., Chicago, Ill.
Dr. T. F. Rochester, Buffalo, N. Y.
T. H. Rochester, Pres. City Bank, Rochester
James Wilson, Esq, 169 Brodway N. Y.
Messrs. John Olmsead & Co, N. Y.
Hon. John C. Knox Philadelphia.
George Stewardson Esq., do.
Josiah Dent, Esq., St. Louis.
Jeremiah Van Renselaer, Detroit.
☞ Kantoor overde Bank of Sheboygan.
Sheboygan, 5 April, 1858.

Hamburgsch-Amerikaansche
PAKKETVAART - ACTIEN - CO.

POST-STOOMSCHIPVAART
tusschen
New-York & Hamburg,
via Southampton,
door middel der nieuwe, op het soliedst gebouwde en op het elegantst ingerigte groote ijzeren poststoombooten.
Borussia, 2000 ton, kap. Trautmann
Hammonia, 2000 ton, kap. Schwensen.
Saxonia, 2500 ton, kap. Ehlers.
Bavaria, 2400 ton, kap. Taube.
Teutonia, 2400 Ton.

Bovengenoemde wegens hunne snelle en gelukkige reizen met roem bekende stoombooten worden regelmatig op den
1sten en 15den van elke maand.
van New-York en Hamburg, via Southampton geëxpedieerd, en nemen passagiers mede van New York naar
Hamburg, Havre, Londen en Southampton tegen de volgende prijzen:
Eerste Kajuit..................$ 1.00
Tweede Kajuit.................. 55
Tusschendek.................. 35
Van Hamburg naar New-York.
1. kajuit $112,50. 2. kajuit $68. Tusschendek $45.
☞ Pakketten voor Duitschland nemen wij op den dag der afvaart der stoombooten slechts tot des morgens ten 9 ure aan.
☞ Brieven naar Duitschland zijn "PER HAMBURG STEAMER" geteekend aan den Post over te geven.

VEERTIENDAAGSCHE
REGTSTREEKSCHE
PAKKETVAART,
tusschen
Hamburg & N. York,
door middel der voordeelig bekende Clipper-Schepen
Donau, Weser,
Main, Neckar,
Oder, Deutschland,
Elbe, N.-Amerika.
☞ Wegens passage wende men zich aan
C. B. Richard & Boas,
Algemeene passage-agenten.
151 Broadway, New - York.

AYER'S
Koortsmiddel
voor de spoedige genezing van
Afwisselende koorts, of heete en koude koorts, Tusschenpoozende koorts, Rilkoorts, Stuipkoorts, Periodische hoofdpijn, of Galachtige hoofdpijn, en Galkoortsen, en inderdaad voor al. le soorten van ziekten, die uit eene ongeregeldheid der gal voort vloeijen veroorzaakt door dompige of miasmatische landen.
Er wordt, voor de behoeften van het amerikaansche volk, naar geen geneesmiddel luider gevraagd, dan naar eene zekere en veilige geneeswijze voor Heete en Koude koorts. Zulk een geneesmiddel zijn wij nu in staat te bieden, met eene volkomene zekerheid, dat het de ziekte zal uitroeijen, en met de gewisheid, op bewijzen gegrond, dat er uit deszelfs gebruik, in welke hoeveelheid ook, geen leed kan voortspruiten.
Dat wat tegen deze onpasselijkheid beschermt, of dezelve voorkomt, moet van ontzaggelijk veel dienst zijn, in die streken waar zij heerscht. *Voorkomen* is beter dan genezen, want de lijder ontgaat het gevaar, dat hij te loopen heeft, bij deze verderfelijke ziekte. Deze geneeswijze drijft de miasmatische giftstof van heete en koude koorts uit het gestel en komt de ontwikkeling der ziekte voor, zoo het bij de eerste nadering der waarschuwende verschijnselen wordt ingenomen. Het is niet alleen het beste middel, dat ooit voor deze soort van ziekten is uitgevonden, maar ook het goedkoopste. De groote hoeveelheid, die wij voor een dollar leveren, brengt het binnen het bereik van elk een; en in galachtige districten, in welke *heete en koude koortsen* heerschen, moest ieder een het in huis hebben en ruimschoots gebruiken, beiden tot genezing en voorbehoeding. Het is te hopen, dat deze prijs het binnen het bereik van allen, zoo armen als rijken, zal brengen. Eene grootere voortreffelijkheid van dit geneesmiddel, in het spoedige en zekere genezen van tusschenpoozende koortsen, boven alle anderen, die ooit ontdekt zijn, is, dat het geen Quinine of delfstof bevat, en bij gevolg geene quininismus of andere schadelijke uitwerkselen, hoegenaamd, op het gestel heeft. Zij, die er van genezen zijn bleven zoo gezond als of zij nooit de ziekte hadden gehad
Heete en koude koorts is niet alleen het gevolg van de miasmatische giftstof. Eene groote verscheidenheid van ongeregeldheden spruiten uit derzelver prikkel voort, waaronder Zenuwpijn, Rheumatismus, Jicht, Hoofdpijn, Blindheid, Tandpijn, Oorpijn, Zinking, Aamborstigheid, Klopping, Hijsterie, Buikpijn, Koliek, Verlamming en Ongesteldheid der Maag, alle welke, als zij uit die oorzaak voortvloeijen, een tusschenpoozend karakter aannemen, of periodisch worden. Deze "*geneeswijze*" drijft de giftstof uit het bloed, en geneest ze dus allen te gelijk. Het verstrekt tot een onschatbaar behoedmiddel voor landverhuizers en personen, die in dompige streken wonen of er tijdelijk vertoeven. Als het van tijd tot tijd of dagelijks, terwijl men aan de besmetting is blootgesteld, wordt ingenomen, zal deze uit het gestel worden afgescheiden, en kan niet in genoegzame hoeveelheid worden opgehoopt, om tot eene ziekte te rijpen. Daarom is het nog kostbarer voor behoeding dan voor genezing, en weinigen zullen ooit van tusschenpoozende koortsen lijden, als zij zich de behoeding ten nutte maken, die dit middel verschaft

AYER'S
Buikzuiverende
PILLEN,
VOOR AL DE OOGMERKEN VAN EEN HUISMIDDEL,
zijn zoo zamengesteld dat eene ziekte binnen het bereik harer werking haar zeldzaam kan weerstaan of ontgaan. Derzelver doordringende eigenschappen onderzoeken, en reinigen, en versterken elk gedeelte van het menschelijk organismus, verbeteren deszelfs ziekelijke werking, en herstellen deszelfs gezonde levenskrachten. Als een gevolg van deze eigenschappen, staat de ongestelde, die onder pijn of ligchaamszwakte gebukt gaat, verbaasd, van zijne gezondheid of kracht hersteld te zien door een middel, dat tegelijk zoo eenvoudig en zoo uitlokkend is.
Niet alleen genezen zij de dagelijksche onpasselijkheden van elk een, maar ook vele vreesselijke en gevaarlijke ziekten. De hier onder genoemde Agent zal ieder een bereidvaardig voor niet mijnen American Almanac verschaffen, die getuigschriften bevat van derzelver genezingen en voorschriften voor derzelver gebruik in de volgende ziekten: "Hardlijvigheid, Hartbranden, Hoofdpijn, voortspruitende uit eene ongestelde maag, Walging, Slechte spijsvertering, Pijn in en Ziekelijke werkeloosheid der Ingewanden, Opgeblazenheid, Verlies van eetlust, Geelzucht, en andere dergelijke ongesteldheden, die voortspruiten uit eenen zwakken toestand des ligchaamsofbelemmering van deszelfs verrigtingen.
Laat u niet door beginselloose bedriegers eene andere pil aanpraten, waar zij meer aan verdienen. — Vraagt om AYERS PILLEN, en neemt niets anders.

CHERRY PECTORAL
For the rapid Cure of
COUGHS, COLDS, HOARSENESS, BRONCHITIS, WHOOPING-COUGH, CROUP, ASTHMA, AND CONSUMPTION.
Zoo ruim is het veld van deszelfs nuttigheid en zoo talrijk zijn de gevallen van deszelfs genezing, dat bijna elke landstreek overvloeit van algemeen bekende personen, die door deszelfs gebruik hersteld zijn van onrustbarende en zelfs hopelooze ziekten der longen. Als het eens beproefd is, is deszelfs meerdere voortreffelijkheid boven elk ander geneesmiddel van deze soort te duidelijk om de aandacht te ontgaan, en waar deszelfs krachten bekend zijn, staat het publiek niet langer in twijfel, welk tegengift het zal gebruiken voor de droevige en gevaarlijke aandoeningen der longorganen, die aan ons klimaat eigen zijn. Terwijl vele mindere geneesmiddelen, die het publiek zijn opgedrongen, mislukt zijn en verworpen, heeft dit bij elke proefneming vrienden gewonnen, op de lijdenden weldaden uitgestort, die zij nimmer vergeten kunnen, en genezingen bewerkt, veel te talrijk en te merkwaardig, om ooit vergeten te worden.

ASCH GEVRAAGD!
30,000
BUSHELS VELDASCH
gevraagd in de
nieuwe Potasch fabriek,
te Sheboygan. De hoogste prijs in goederen of contanten zal betaald worden.
A. P. LYMAN.
Sheboygan, Sept 20 1859. n33tf.

Nieuwe
POTASCH
Fabriek.
Wordt gevraagd
100 ton zwart zout!
20,000 bushels asch!
Waarvoor de ondergeteekende bij aflevering contant zal betalen, in zijne potasch-fabriek te Sheboygan.
Sheboygan, 7 Aug., 1859.
A. P. LYMAN.

John Sully
is weder te HUIS, te SHEBOYGAN FALLS, zijnde pas van zijne reis naar NEW YORK teruggekeerd, met eenen volledigen voorraad nieuwe goederen, die hij zoo goedkoop zal verkoopen als de goedkoopste en daarbij zijne kalanten zoo goed zal behandelen, dat men er van zal staan te kijken.
Ga niet naar
PIKE'S PEAK!
Het is beter te huis te blijven en Graan te telen en landbouw of handwerk te drijven en
met Sully zaken te doen.
OORLOG
IN
Europa
zal het geld weder overvloedig in omloop brengen, en de prijzen der veldvruchten doen stijgen, zoodat het beter rekening zal geven, te huis te blijven en graan te telen, enz., en met
JOHN SULLY
negotie te doen, dan naar Pike's Peak te gaan, om naar goud te graven—en geen goud te vinden.
SULLY koopt boter, eijeren, huiden, graszaad, vodden, mepelsuiker en alle andere voortbrengselen der County en zal altijd den hoogsten prijs betalen, terwijl hij zijne goederen zoo civiel verkoopen zal als eenige winkel in Sheboygan County.

CHARLES MEYER,
[LAATSTELIJK REGISTER OF DEEDS]
beveelt zich zijnen HOLLANDSCHEN VRIENDEN IN SHEBOYGAN COUNTY als
VREDEREGTER
aan, en belooft eene prompte en onpartijdige behandeling van de hem toevertrouwde zaken.
☞ Zijn kantoor is in de 8ste straat.
Sheboygan, 13 April, 1859. 480

Agenten voor de Nieuwsbode
Amsterdam, Wis.— A. Stokdijk.
Oostburg, Wis.— A. van de Wall.
Sheboygan Falls.— G. P. Feltzer.
Milwaukee,— J. J. van de Plassche.
Alto, Wis.— J. Landaal.
Chicago, Ills.— A. J. Tris.
Hope, Ills.— G. van der Syde.
Thornton, Ills.— M. Jansen.
Keokuk, Iowa,— D. Gleijsteen.
Pella, Iowa.— J. L. Bouwman.
Cincinnati, Ohio,— G. M. Braam.
Cleveland, Ohio,— H. Ochaner.
Green Bay, Wis.— J. B. A. Mand.
Holland, Mich.— Jacob Cappon.
Kalamazoo, Mich.— J. Van Landegend.
Grand Haven, Mich.— R. van Bochove.
Grand Rapids, Mich.—
Rochester, N. Y.— A. de Vos, Az.
Albany, N. Y.— J. Wolff.
New York City,— Mr. W. F. Otten,
Paterson, New Jersey,— L. Kwik.
Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij bovengenoemde agenten aan te melden, of het geld (in goede bankbiljetten) A TWEE DOLLARS per jaar, in eenen brief te sluiten, met duidelijke opgave van naam en adres, en denzelven te zenden aan
A. POTT,
Sheboygan, Wis.
☞ Agenten worden gevraagd voor de nog openstaande plaatsen, wordende iedere Agent een behoorlijk rabat toegestaan voor zijne moeite.
☞ DE NIEUWSBODE KOST VOOR NEDERLAND $2,00 PER JAAR; $1,50 IN DE ZES MAANDEN; ENKELE NOMMERS 10 CENTS
☞ KLEINE SOMMEN GELDS BETER BEHOEVEN DAN EEN DOLLAR, OF CENTEN BOVEN EEN OF MEER DOLLARS KUNNEN ONS INNER PER BRIEF IN POSTZEGELS VAN EEN of DRIE CENTS, VAN LAATSTGENOEMDE 'T LIEFST, IN BETALING WORDEN TOEGEZONDEN.
ZULKE STEMPELS KAN MEN KOOPEN BIJ ALLE POSTMEESTERS.
N. B.— Geboorte-, Trouw- en Doodberigten worden geplaatst voor 25 Cents.
☞ *Geregistreerde brieven met geld kan men tegen ons risico zenden. Voor het REGISTREEREN moet de zender 5 cent betalen.*

"En heeft hij hem ook gezegd rum en buskruid aan elk schepsel te brengen?" — vraagde de listige Philip.

"Neen! Slechte Christenen brengen slechts rum en buskruid."

"Welnu, het is tegen dezen alleen dat ik oorlog voer. Slechte menschen hebben zich van ons land meester gemaakt—slechte menschen hebben de roode mannen door bedrog van de graven hunner vaderen verdrongen."

"Verkochten uwe opperhoofden hun dat land niet?" vraagde de gevangene.

"Ja; zij verkochten wat hun niet toekwam. Het land kwam het volk toe, en niet den opperhoofden. Aan allen komt het land toe — het indiaansche land wordt niet in perceelen verdeeld gelijk het land der blanken; de een heeft zoo veel als de ander. Het is het onverdeelde eigendom van allen; en een enige kan niet verkoopen — slechts allen kunnen het doen. Verstaat de blanke man mij?"

Kingston knikte, want het was de waarheid, die Philip sprak. De opperhoofden deden somtijds hun land over, zonder de algemeene toestemming hunner stammen. Dit werd door de Indianen niet als regt en wettig beschouwd, en het schijnt van de blanken eene grove, schuldige ongeregtigheid te zijn geweest, als zij land van de opperhoofden kochten, zonder de toestemming hunner volks. Het was zoo iets als gestolen goed van den dief koopen. Deze handelwijze baarde eene groote misnoegdheid onder de inboorlingen, en was in een later tijdperk onzer geschiedenis de hoofdoorzaak, waarom de verbondene stammen, onder den bekenden Tecumseh, in eene doodelijke vijandschap tegen het amerikaansche leger onder Harrison opstonden, en zich met de Engelschen in den laatsten oorlog met het moederland vereenigden.

"Ik zie het, gij begrijpt, gij erkent, dat ik de waarheid spreek," hernam het opperhoofd. "En nu wilde Philip weten, wie de verrader is, die uwe ontvlugting bewerkte."

"Ik werd bevrijd door eenen mijner medegevangenen," antwoordde Kingston vlug.

Philip vestigde zijne oogen op het gelaat van zijnen gevangene, als of hij daar eene leugen wilde ontdekken. De laatste bejegende zijn scherp onderzoek met eenen vasten blik. Er lag niets dan waarheid en adel in de uitdrukking van zijn gelaat, en het opperhoofd was bedremmeld. Eindelijk vraagde hij weder:

"Wie was dan de verrader, die uwe medgezellen bevrijdde?"

"Dat weet ik niet," was het zonder aarzeling uitgebragte antwoord.

"Spreek de waarheid. Als Philip twijfelt, wacht u eene vreeselijke foltering. — Dat weet gij niet, zegt gij?"

"Ik weet van niets, dat er is voorgevallen, voor dat ik de riemen door eenen mijner medegevangenen voelde losnijden."

"Zaagt gij iemand?"

"Ja, de indiaansche schildwacht, die met eenen mijner medgezellen op den grond lag te worstelen, en andere Indianen, die hem te hulp kwamen. Toen vloden wij."

Philip was bitter te leur gesteld. Hij had groote hoop gekoesterd, dat hij van zijnen gevangene de inlichting zou bekomen, die tot de ontdekking des verraders noodig was; want hij had een bijna onwankelbaar geloof, dat het met hulp van den eenen of anderen rooden man moest geweest zijn, dat de gevangenen hunne ontvlugting bewerkstelligd hadden — en dat er in het midden van den krijg, in zijn eigen kamp, verraad verholen en ongestraft zou blijven, dit griefde hem bij uitstek.

Hij ontsloeg zijnen gevangene van eenig verder verhoor op dien tijd, en gelastte hun, die met zijne bewaring belast waren, op verbeurte van hun leven, hem te leveren als hij hem noodig had.

Gedurende het verblijf van Philips gasten, was er in het kamp iets meer omgegaan, dan gasteren, diplomatie, verraad en voorbereiding voor den oorlog. De minnegod Cupido had met zijne pijlen even zoo wel jagt gemaakt, als de beschilderde dapperen met de hunnen. Heigon, Sagamore van Saco, had eenen hevigen hartstogt opgevat voor Onawawa, en had, in verscheidene verstolene bijeenkomsten met de donkerkleurige prinses, bespeurd dat dezelve wederkeerig was Squando, een tarratijnsche dappere had zijn hart voor Naramata, de Wilde Roos, uitgestort, en ten laatste had zij ontdekt, dat haar eigen hart in overeenstemming met het zijne klopte. Totoson, een Narragansot, had met begeerige oogen naar de Schoone der Wampanoags, Tawocnee, de Ontluikende Bloom, durven zien, maar had tot nog toe den wensch van zijn hart niet durven uiten.

Toen deze drie minnenden, welke Cupido nog in het aangename dorp der afgoden hunner ziel had doen achterblijven, zagen dat het groote opperhoofd geene gewigtige zaken aan de hand had, traden zij bijna gelijktijdig op hem toe, ofschoon zij geene afspraak hadden gemaakt, daar hunne liefdegeheimen niet aan elkander bekend waren. Philip nam hen naauwkeurig op, terwijl zij hem naderden en voor hem stonden, en hij zag, dat zij dat op hun gemoed hadden, hetgeen hun verligting zou geven, als zij het hem eenmaal hadden medegedeeld.

"Welke gewigtige zaak wenschten Heigon, Squando en Totoson aan Philip mede te deelen?" vraagde het opperhoofd.

Zij aarzelden, en stonden voor den woudkoning, gelijk zoo vele stomme standbeelden, met hunne oogen op den grond gevestigd.

"Spreek, als gij tongen hebt, mijne dapperen! Philips hart is altijd open voor de wenschen van den rooden man."

"Groot Opperhoofd," waagde het eindelijk de Sagamore van Saco te zeggen; — "Heigon heeft eene ledige plaats in zijne wigwam. Zijn hart is in de banden van de beminnelijkste der indiaansche maagden, Onawawa."

"Zoude de Sagamore de schoone Onawawa tot zijne vrouw willen maken?" vraagde Philip.

"Heigon vraagt geene andere gunst," antwoordde de Saco minnaar.

"Wootoneka!" zeide Philip, zijne koningin roepende, die in den ingang der wigwam stond, "breng Onawawa hier."

"Wootoneka voldeed aan het bevel van haren heer, en verscheen daarop met hare dienstmaagd aan hare hand. Het gelaat van het meisje nam plotseling een hoog rood aan, toen zij zich in de tegenwoordigheid van haren krijgshaftigen minnaar bevond, dien zij menigmaal op eene geheime plaats niet ver van het kamp ontmoet had.

"Onawawa!" zeide Philip, de schroomvallige deerne aansprekende, "hier staat de groote Sagamore van Saco. Hij heeft ons gezegd, dat zijne wigwam eene ledige plaats heeft — dat zijn hart het uwe is — dat hij u tot zijne vrouw wil maken. Wat zegt Onawawa?"

"Onawawa is onderwezen haar groot en goed opperhoofd te gehoorzamen," was het antwoord.

"Hebt gij Heigon lief? Zie hem aan. Hij is lang als de statige pijnboom, maar zijn hart is sterk, als dat van den eik. Hij bemint slechts Onawawa. Spreek, hebt gij Heigon lief?"

"Ja."

"Goed gesproken. Sagamore, Onawawa is de uwe," en hij nam hare hand en plaat-